

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சீக்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,
புரையாக்கம், சென்னை.

Vol 6]

1933 ஆத் மே மீ 11வ

[No. 19

பொருளடக்கம்.

1. தலைவங்கம் (Leader)	361	6. பொதிகை நீகண்டு (சி, சி, ச)	
2. அப்பர் (64 கலை-வியாசாரணம்-சுட்டெழுத்து)		S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A.B.L.	370
E. N. தனிகாசல முதலியார் B.A.B.L.)	363	7. வாலிவதை (ஆராய்ச்சி)	
8. தமிழ்காட்டு இராஜ இரத்தினங்கள்		V. V. ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார் B.A.B.L.	371
N. R. சேஷாசாரி	364	8. கம்மழலார் வைபவர் (5-ம் பத்த, 1-ம் தசகம்)	
4. மாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்-கலிப்பா)		K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.B.L.	373
வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை	366	9. காற்ற மழை (அக்கம் 1. களம் 2.)	
5. தேவகி (தூர் காவல்)		Shakespeare's Tempest	375
K. இராஜகோபாலன்	367	10. சொல்லுடாட்டம் 14. (விடையும் முடிவும்)	376
		11. வர்த்தமாளம்	379

கலாநிலயம்

சமயச் சாந்தி 4.

திண்ணை கண்ணப்பிய திரத்தினைச் சேக்கிழார் அயனது செயல்களைக்கொண்டு தெரிவித்ததற்கு இணையாகக் கம்பாடரும் கங்கைவேடலும் அக்குகனது மொழிகளைக்கொண்டு புகட்டுடைய பாவனைகள் யாதுமின்றி, இயற்கை நலமுடன் உயர்ந்து இயற்கு கின்ற வெரு மனத்தின்மேன்மையை இனிதெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். "கணக்கிவாத தியாகங்கள் பல செய்கின்றேன் செய்கிறேன்" என்று உண்மை யில் எண்ணியும் பேசியும் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்ற நாள் என்றும் காண்கின்றேன்" மற்றவர் சில நன்மைகளை அடையவேண்டுமென்று தாம் வருத்தங்கள் பல தாக்குவார் இந்நாட்டில் என்ய நாடுகளிலும் அதிக மரக விரிவியிருக்கின்றனர். தாம் தருமநிலை யடைந்திருப்பீய் ரென்பதைத் தாமே அறிந்திருப்பதன்றியும் ஏனையோரும் அறியும்படி தமது கொடிகளைப் பறக்க கிழிக்கும் கருத்துடையது இன்னேர் தொழில். இதனால் அவர் இழிதகையாரின்றார் என்ன ஒன்றிதேனும் உயர்வின் உயரம், இதனினும் வேறையது என்பதை உணர்ந்தகால் வியற்கைக்கியன்ற சாந்தநிலையின் உண்மைத் தன்மையை மனத்திற்கொண்டு மதிப்பது ஒருவாறு எளியதாகும். தன்னையுமறிபாத் தனிப் பெரு மாரினில் உயிய சோக்கங்கள் இயற்கையாய் திக்மின்றி வெருநிற்பு எவ்வண்ணம் அமையுமென்பதை எடுத்துக்காட்டவே, குகனது சொற்களாகக் கம்பர் வருத்தரைத் பாசார்களில் இரண்டொன்றை இங்கு உதவிக்கழைக்கின்றோம்—

கைகயன் தீனையைதன் கருத்திற்கிணங்கி இராம பீரான் நாடுதறந்த தம்பியோடு தாரமோடு கங்கை

மா நகிக்கரை வந்துசேர்ந்து அங்கு வேட்டுவக் குரி சில் குகனுக்குத் தன் ரட்டினைப் தகன்றபின், அண்ணையின் கொடிய குழ்ச்சிக் காற்றமல் அலமந்த பா தன், தன்முனைக் கொணர்ந்து கோமுடி குட்டுவான் துணிய்துதன்சேனைபுடைகுழப்போர்துக்கக்கைக்கரை யை எய்துதலும், மறுகரை இருந்துநோக்கிய குகன், பரிவுடன் அடிவண்டைத் தாதுதது நோக்கத்தைப் பிறழ மதித்து, அரசின்பால் வைத்ததோர் நசையி லால் இவன் இராமனைக் கொன்று செல்லவே படை கொண்டுமுடிந்தனனென வெருண்டு, கட்டிய சரிகையன் கடித்த வாயினன் வெட்டிய மொழியினன் விழிகக் கடியினன் கொட்டிய துடியினன் குறிக்குக் கொம்பினன் கிட்டிய தமரெனக் கிளர்ந்த தோனினன் ஆகி, தன் ஐந்துறுபிரம் புளிஞ்சுப்படைஞரைச் சேர்க் குமாறு, எலியெலா மிப்படை யாவம் யானென வொலியுளார் சேனையை யுவந்து கடியினன் வலியுலா முலகினில் வாழும் வள்ளுகிர் புவியெலா மொருவழிப் புருத்த போலவே அச்சேனையும் வந்து குழித்தது. அன்னவரெண்ணிய படி பாதன் நன்செம்படையுடன் போர்புரித்த கிவர்களைத் துணைநிற்குமாறு அழைத்தானல்லன் குகன். எலிகளே அப்படையாகத் துறொருவனே அரவம் போதும் எனும் வீரமயக்கக் கொன்றே குகனுக்குப் படைத்தனையொன்று வெண்டுமென்றும் நீனைவோ எழுந்திலை. இராமனைக் காக்கும்பொருட்டு, அப்பா தனது பெரும்படையுடன் பெருகின்ற பொறுப்புத்

தனக்கே புரியுதென்றும் தனிநினைவுடையவன் இவன். அந்நற்குரிய ஆற்றல் தனக்குள்தோவென் ஆராயும் நினைவிலாத் தறுகணன்மையடி மாவான். ஆகி, தோன்றிய புரிநுகரை நோக்கிச் சூழ்ச்சியின் உணர்விய சேனை யுப்பு ரேற்றதற்

கேன்றெனெனென யுயிரித் துணைவற் கிருவாணுந்ரேப ராகசீ ரமைதிநாமென்றான்.

[வந்து சேர்க்க வேட்களைப் பார்த்து, இராமனைக் கொல்லும் தீய எண்ணத்தோடு வந்திருக்கின்ற இப்பாதன் சேனையைக் கவர்க்கத்திருக்குணுப்பும், உயிர்த்துணைவருகிய இராமனுக்குச் சிறத்த பெரிய இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்கும் நானே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன், நீங்கள் சம்மாவிருங்கள்—என்றான்]

ஆதலின் இவன் தன் வீரத்தைக் காணுமாறு அச்சேனையை அழைத்தனையென்றித் தான் புரியின்ற போரில் அவர்க்கோர் பங்கு தர நினைத்திலன். பகைப்படைவலமாம் எவிகளையாகத் தூண்டுருவலனை படம்பென விழுங்கிப்பின், தன்னுயிர்த்துணைவனும் இராமனுக்கு ஆன்ற போராக தானே தர ஏற்றிருக்கின்றான். சுதனாராமல் அவன் படைநூர் தாரும் போர் செய்யும் ஆர்வமுடையவராய்ப் போங்கி னினாந்தன் போதும். ஆதலாற்றான் குகன், “அன்னதற்கு யானொருவனை உளன், நீர் அமைதி” எனக் கைம் மறித்து அடக்குகின்றான். ஆயினும், அவர்களை நோக்கி,

ஆடுகொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயான
வேடு கொடுத்தது பாடுவது மிப்புக்கும் மேவீரோ
[அசைகின்ற கொடிக்கையுடைய பாதனது சேனையை
வதித்திட்டுவது இராமனுக்கு இராச்சியத்தை தோடீர்
சூலம் மீண்டு கொடுத்தது என்னும் இப்புக்கை நீங்கள்
அடையமாட்டீர்களே]

என்னுங்கால் குகனது மேன்மைக்குணம் வெளிப்படுகின்றது. பரதனது படைபுடன் போர்செய்யும் வருத்தமும் விபத்தும் தனக்கே புரியாதம். மற்று இராமனுக்குப் போராசை மீன்மேளிக்கின்ற கடமை தனதேயாம். ஆயினும்,

ஆடுகொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயான
நாடு கொடுத்தது நானெனு மிப்புக்கும் மேவீரோ
என்றுகூற நம் குகப்பெருமானுக்குத் தெரிந்ததில்லை. அப்புக்கினை மற்றவர்க்கே யளித்துவிட்டான். அவ்வுத, “வேடு கொடுத்தது பாடுவது மிப்புக்கும் மேவோமோ” என்று தன்னையும் உள்பட்டுத்திப் பேசுதற்கும் அவனது நாக்கு நயந்திலது. இதுதான் இயற்கையாய உணர்வினது உயரிய மேன்மை. சுயநல மிண்மை என்ன உண்மையில்லக்கணம், இப்புடி, தனக்குச் தெரியாமல் பிறர்க்களிக்கப் புருகின்ற மனத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது. எந்நிலையினும் மனமானது இவ்வண்ணம் கல்லா அறத்தாய் அமைந்திருந்தாலன்றி ஒருபுத்தாய உயரிய வாழ்க்கையிற் சார்ந்தியின மாந்தர்க்கைவரப்பெறாத லென்பது ஒருநாளும் இயலாத தொன்றும். இன்னதோர் நிலைமையை மக்கட்டொருகி எய்துதற்கு எதுவழி என நானொரு இக்காலத்தவர்க்கு உடனாகும். இதற்கெதிராய் இயக்கக் கெல்லாம் நம் வாழ்க்கையின் உயிர்திலையை வாய்மலித்துண்டு செல்லவே தோன்றித் திரிகின்றன. இவ்வியக்கங்களில், ‘எஞ்சமயக் கடவுளைக் காப்பதற்கென்று நடைபெறுகின்ற கழகங்கள்’ இச் சார்ந்திலைக்கு மா

றானவைகளையே செய்வதாகி முடிக்கின்றன. கடவுள் நம்மால் காப்பவர் என்பதை மறந்து, கடவுளை நாம் காக்கவேண்டும் என முயல்கின்ற விபரித்தால் விளைகின்ற இடுக்கண் இது. கடவுள் நினைவினால் சார்ந்தி பெறுகின்றோம் என்பது அறத்ததில் உண்மையேயும், முதலில் சார்ந்திலையை யடைந்து அதனால் கடவுளைப் பெறுவதே இயல்புவதாகின்றது. மாறில் மாடர்லிங்க் உரைத்தபடி, “சார்ந்தியும் செம்மையும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் ஆசையே ஆன்மாவாக உருப்பெற்றுத் திரள்கின்றது; இவ்வாண்மாவின் ஆசையே மீண்டும் கடவுளின் உருக்கொண்டு பிறக்கின்றது.”

ஆதலினால், சார்ந்திக்கு வகைநாயுடலும் அவரவர் கடவுள் அவரவர்க்குத் தானேயாய் முன்வந்து நிற்கும். இதற்கு மாறாக, “கடவுள் ஒன்றும், அக்கடவுள் இது; இவ்வொரு தெய்வத்தையே நீங்கள் வழிபடவேண்டும்” என்ற பிரசாரஞ் செய்தால், இருக்கின்ற கடவுளும் இறந்துபோவதன்றி வேறுபயன் விளைவதற்கில்லையே. இந்தப் பரிபலத்தை ஜர்மன் வித்தகர்களில் ஒருவராகிய ப்ரிடரிச் லீட்சு என்பவர்,

For the old Gods came to an end long ago. And verily it was a good and joyful end of Gods!

They did not die lingering in the twilight although that lie is told! On the contrary, they once upon a time—laughed themselves unto death!

That came to pass when, by a God himself, the most ungodly word was uttered, the word: “there is but one God! Thou shalt have no other gods before me.”

An old grim beard of a God, a jealous one, forgot himself thus.

And then all Gods laughed and shook on their chairs cried: “Is godliness not just that there are Gods, but no God?”

என மிக்க கலிமையுடன் முடித்துவிடலாகின்றார். நம் சமயமகாராடுகளில் கடவுள் முடிக்கின்ற வித்தத்தை இன்னிலும் கூர்மையாக எடுத்துக்காட்டலாறு.

கடவுட்பேறு பெறுவதற்கு ஆதாரமாயிருப்பது சார்ந்திலை. இச்சந்தையைத் தரவல்லதானாயிடுங்களை. ஆதலின், கடவுள் இருப்பது எவ்விடத்தாயினும், அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் காலியத்தின் வழியாகவே தனித்தனி வந்து திரிக்கின்றார். அவர் இவர்க்கு மீடும் கழகத்தையும் சமயமகாராடுகளு மாம். மெய்ப்பொருளொன்றும் நமக்குப் பயன்படாமற் போகவே ன்மொறாற்றான் அதனை நிறவி வளர்ப்பதற்கென்று முறைமைகளை அமைத்துக் கூட்டங்கள் கயுடி பிரசாரங்கள் செய்வதல் வேண்டும். ஸ்ரீமான் ஜெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்,

“As I have said, Truth cannot be realised through any organised form of thought. You have perhaps heard the story of how the devil and a friend were walking one day, and they saw a man ahead pick up something, look at it intently, and put it in his pocket. The friend asked the devil, “What was it that he picked up?” and the devil replied, “Oh! he picked up a bit of Truth.” The friend said, “That is very bad business for you, then, isn’t it,” and the devil replied, “Oh! no, I shall get him to organise it.” என இவ்விடயம்பற்றிச் சிலநாட்களுக்குமுன் இயம்பியுரைகள் என்றும் மறக்கற்பாலவன் அல்ல.

விராவில் நோருகள் என நம்பி, பத்திரிகை சிறிது காலங்கடந்து வருவதை நமது நண்பர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவார்கள் என்று நினைக்கின்றோம். “மாளேஜர்”

அ ப ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[349-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(IX) அப்பரும் சுட்டெழுத்தும்

II பவணந்திகூறும் இலக்கண விதி

பவணந்தியின் சூத்திரம் அ, இ, உ, என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் தனிவரின் சுட்டு என்ற தால், கலந்தும் நீண்டும் வருமாயின் அவை சுட்டன் நெற்பது ஏற்படுகின்றதுபின்வரும் காரணங்களால், பவணந்தி அவ்வாறு எண்ணும் கூறினாரென்பது தின்னம். ஆதலால் தொல்காப்பியனார் விதியை மாற்றும் சொற்றொடரால் பவணந்தி சூத்திரம் வழுவாயிற் நெற்பதற்கு ஐயுறவில்லை.

எகர விழுமுடி சுட்டின் முன்னர் உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவவும் பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு நீளின் யகரமுந் தோன்றுத நெறியே கன்னால்—உயிரீற்றும் புணரியல் 13. என்னும் சூத்திரத்தில் சுட்டு மென்பதனைப் பவணந்தி சுட்டுகின்றாராயினும், எக் காலத்தில் சுட்டு நீளும், நீண்டால் அது சுட்டா அன்ற அன்பவவற் றையும், அவை தனியே வராதியுந் சுட்டன்று என்பதையும் மீளக்கவிலலை. மற்றும், சுட்டு எண்வகை விடையில் ஒன்றென்பதைப் பவணந்தி நன்னால் பொதுவியலில் மீளக்குகின்றார்:—

சுட்டு மறையே ரேவல் விதைல் உற்ற துரைத்தல் உறுவது கூறல் இனமொழி யெனுமென் னிறையு னிறுதி நிலவிய வைத்துமப் பொருண்மையி னேர்பு கன்னால் - பொதுவியல் 35

மேற்கூறிய சுட்டு, அ, இ, உ என்னும் இம்மூன்றுமும் தனிவந்த சுட்டல்ல; “சுட்டுமுதல் பெயராகிய ஈகர, னகர முதலிய வற்று சுட்டுப்பெயர்களாம். அவையாவன: அவன், இவர் முதலியன. இதன்றியும் சுட்டு, காரணக் கிளவியாயும் வரும். இதற்கு உதாரணம் - திருவகைகை வீரட்டானம், அடையாளத் திருத்தாண்டகம்.

மாலாகி மதமிக்க கனிறு தன்னை வதைசெய்து மற்றதனி னுரிவை கொண்டு மேலாணக் கீழாணுந் தோன்று வண்ணம் வெம்புலால் கைகலக்க மெய்போர்த் தானே கோலால் படவரைகட்ட டாயு சுற்றிக் குரைபட்டைத் திரையலறக் கடைந்து கொண்ட ஆலால் முண்டிருண்ட கண்டத் தானே அவனுகி லதினைவீ ரட்ட னுமே.

அடையாளத் திருத்தாண்டகம் 8.

எனவே ஒரு பெயர்ச்சொல் மாத்திரத்திற்குப் பயன்படுவது சுட்டென்னலாகாது. வினையையும், வாக்கியங்களையும் குறிப்பிடவும் சுட்டு பயன்படும். இதைத் தொல்காப்பியனார்,

* அளியினுந் குறியினுந்கள் அவர்களுக்க் கன்ப தாக்கி கனியினுந் பாடலோவாக் கடனூர் வீரட்ட மென்னுந் தனியினுந் பாட நானும் நினவிலவாத் தகவில செஞ்சும் தெனியிலென் செய்வ தென்னே திருப்புக ளார னீரே திருப்புக ளார் - திருசேரிசை 5.

“சுட்டு முதலாகிய காரணக் கிளவியுந் சுட்டிப் பெயரியற்கையிற் செய்யத் தோன்றும்” கிளவியாக்கம் 40.

என விளக்குவது காண்க. இதற்குச் சேனாவரையர் உரை:—சுட்டு முதலாகிய காரணக் கிளவி உருபேற்று கின்ற சுட்டுமுதல் பெயரோ டொப்பதோரிடைச் சொல்லாகவின் “சுட்டுப் பெயரியற்கையிற் செய்யத் தோன்றும் என்றார்.”

உதாரணம்:—சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்வான், அத்தனாற் றந்தை யுலக்கும். இதைத் திருவை யாறு (பண்—கார்தாரம்) திருப்பதிகத்தில் அப்பர் சிவபெருமான் திருப்பாதம்* கண்ட விதத்தில் சுட்டுவது காண்க.

சுட்டு எக்காலத்தில் நீளமெனின், செய்யுளில் நீளும், வசனத்தின் நீள்வது சிறப்பன்று. “ஆண்டு” என்பதை அங்கு என்னும் பொருள்படப் பவணந்தி நன்னாற் பெயரியல் சூத்திரம் 52-ல் பிரயோகிப்பது காண்க. ஆயினும் தொல்காப்பியனார் கூறியவண்ணம் சுட்டு “நீடவருதல் செய்யுளு ளுரித்தே” எனக்காட்டினர். (உ - ம)

ஆயிர்தினையின் இசைக்குமன் சொல்லே” ஆயிரு பாற்சொல்” என்னும் தொடர்மொழிகளைக் காண்க. இவ்வாறே இங்கு என்பது கங்கு என்று செய்யுளில் வரும்:—

சுண்டா விறும்பிறவீத் துறவா வாக்கை யிதநீக்க லாம்வீதியுன் டென்று சொல்ல வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேள்நீ

விண்ணவீர்தம் பெருமானார் மண்ணி லெண்ணையாண்டானார் நறுவரையார் புரமுன் நெறய வம்மனை யரியயணுல் காண வண்ணம் நீண்டா னுறைதுறை செய்தான மென்று

நினையுமா நினைத்தக்கா ளுய்ய லாமே.

திருசெய்தானம் - திருத்தாண்டகம் 2.

சுண்டு செஞ்சடை யாக்கது வீச்சேரா

முண்டை கார்முனி லீன்முறிக் கண்டரோ

ஆண்டு கொண்கீ ரேயுருள் செய்திழை

நீண்ட மாக்கது விண்வலி நீக்கியே.

திருமறைக்காடு - திருக்குறட்தொகை 2.

ஆகையால் அ, இ, உ என்னும் இம்மூன்றும் தனிவரின் சுட்டு என்று பவணந்தி கூறியது குன்றக் கற

லென்னும் குற்றமுடையதாய்க் காணப்படுகின்றதன்றோ? மற்றும் சுட்டுக்கு இனம் ‘மற்று’ என்னும் இ

டைச்சொல் என்றார்.

* மாதாபிணைக்கண்மாரணமலையாண்மகொடொம்பரடி கண்டேவலீ திருப்பாதம் கண்டறியாதன் கண்டேன்”

† சுண்டு என்பது இங்கு என்னும் பொருளில் அப்பர் தேவாரத்தில் வருவது காண்க:—

சுண்டா ரமுலி லிருவருந் கைகொழு

நீண்டார் நெடுந்தடு மற்ற நிலையுரை

மாண்டாத் தென்பு மாநீர்கொன்று மாலையும்.

பூண்டார் புணூர்ப் புரிசொடியே.

திருப்புக ளார் - பண். இத்தளம் 9.

மற்றும் கேண்மீன் மனப்பரிப் பொன்றின் நிச்
சுற்றும் பூசிய நீற்றெடு கோவணம்
ஒற்றை யேறுடை யானடி யேவலால்
பற்றென் நிலலிகள் மேற்படை போகலே

காலபாசத் திருக்குறத்தொகை 9.
என்பதில் "மற்றும்" முன்சொன்ன விஷயங்களைச்
சட்டி இவைபன்றியுள்ளனவென்பது காட்டுவதாய்ப்
பவணர்தி மற்றைச் சட்டினம் என்றார். ஆயினும்
அதைச் சட்டிற்கு ஒருவகை எதிர்மறை பெனிற்ப
பொருத்தும்,

"மற்றைய தென்னும் கிளவி தானே
சட்டுநில யொழிய வினக்குறித் தன்றே"
(தொல் - சொல் 264).

என்பார் தொல்காப்பியனார். இதனைச் சுந்தரர் தேவார
மம் கடனாகத்திருப்பதிகும்,
"பன்மயத்த மொழிபரவை சங்கலிக்கும் எனக்கும்
பற்றைய பெருமானே மற்றுரை யுடையேன்"
என்பது விளக்கும். அப்பார் தேவாரத்தினும்

மற்றமீர் மனம்வை யாதே
மறுமைபைக் கழிக்க வேண்டில்
பெற்றதோ ருபாயர் தன்னால்
பிரானையே பித்தற் மின் கன்
கற்றுவய் தரக்க கேடடி
கவிலைய மலையே கேக்கச்
செற்றுகத் தருளிச் செய்தார்
திருச்சேரமுத்து தறைய னுரே.
திருச்சேரமுத்துத் தறை-திருகேரிகை -10.

மற்றும், என்னும் சொல் மாத்திரமன்று. இன்
னம் பின்னும் மேலும், முதலிய சொற்களும் சுட்டு
க்கு எதிர்மறையைக் குறிக்கும்.

இன்னல் கேண்மினிமப்பிறை குடிய
மன்னன் பாதம் மனத்துடனே த்தவாரர்
மன்னு மஞ்செழுத் தாவிடி மந்திரம்
தன்னி லொன்று வல்லாரையுந் சாரலே.
காலபாசத் திருக்குறத்தொகை 10.

தமிழ்நாட்டு இராஜ இரத்தினங்கள்.

[345-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தேவாதிபத்யம்

திருவிளையாடற் புராணத்தில் பழியஞ்சின படலத்
தில் மற்றொரு சான்றறது. ஒருபார்ப்பனன் தன்
பத்தினியுடனும் புத்திரபுதுனும் ஒரு ஊரிலிருந்து
மற்றொரு ஊருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவ்
வழியில் ஒரு காட்டைக் கடக்கவேண்டி யிருந்தது.
அங்கே வெயிலின் கொடுமை தாளாமல் ஒரு மரத்தடி
யில் தங்கிச் சிறுர்களுடன் சற்றே இளைப்பாறினார்.
களைப்பினால் கண்ணையர்ந்தான் பார்ப்பனன்தி. சிறிது
நேரம் பொறுத்து, தாகவிடாய் தீர்க்கத் தண்ணீர்
கொண்டுவரப்போனான் அந்தணன்.

அச்சமயத்தில் அம்மரத்தில் கிளைகளுக்கிடையில்
தொத்திக்கொண்டிருந்த ஒரு அப்புகாற்றினால் அ
கைக்கப்பட்டு அப்பார்ப்பனன் தத்தியினது மார்பின்மீது
விழுந்து பொத்துக்கொண்டு அவளது ஆவியையமாய்த்
தது. வேதபன் திருப்பிவந்து பார்த்தபொழுது அவ
னுக்குற்ற துக்கத்திற்குக் கங்குரை யுண்டோ? மண்
டைபி லடித்துக்கொண்டான். மண்மீது விழுந்தான்.
புலம்பினான். புரண்டான். அழுதான். அறற்றினான்.
அவறினான். கத்தினான். பிறகு ஒருவாறு தேறினான்.
சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். தான் தங்கியிருந்த அதே
கிருஷ்ணத்தின்கீழ் மற்றொரு புறத்தில் அப்பொ
ழுதுதான் வெயிலுக் கொத்துக்கவந்த ஒரு வேட
னைக்கண்டு அவனே கொடியாரியென்று அனுமா
னின்து, "ஆடே கிராதகா, நீரபாரதியான என்
பத்தினியைக் கொன்ற படுபாவி!! உன்னை விடமாட்
டேன். மஹா பாண்டியனுடைய ஸன்னிதானத்தி
ற்கு வாடா" என்று பிடித் திருத்துக்கொண்டு மனை
யாளின் உடலை முதுகில் தாக்கிக்கொண்டு, குமுற்தை
பை இடுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு அரசவை யனுமி,
"வேற தர்மஸ்வரூபி! இரத அநியாயத்தைத் தாங்க
னே காண் பிராகுடி!" என்று கீழேவிழுந்தான்.

"சமது ஒப்பற்ற குடைநிபுலியும் இப்படி உன்லிர்
ஹத்தி நடக்கலாமோ?" என்று மனம் உருகினான்

பாண்டியன். வேடனுடைய வாலாறுகளை விளவினான்.
கிராதன், "மஹாப்பிரபோ, நான் வெயிலில் களைத்து
ஆம்மரத்தின் குளிர்ந்த நிழலையடைந்தேன். நான் ஆம்
மரதாசியைக் கொல்லவேயில்லை" என்று விம்மி விம்மி
யழுது விளம்பினான். நயத்தாலும் பயத்தாலும் கேட்
டும்வேவன் "எனக்கொன்றுமே தெரியாது" என்ப
தொன்றையே உறுதியா யுரைத்தான். பாண்டியனே
அவனைக் கண்டித்தும் தண்டித்தும் பார்த்தான். திட்டி
யும் குட்டியும் பார்த்தான். அத்தட்டியும் அடித்தும்
பார்த்தான். பேசியும் ஏசியும் பார்த்தான். ஆசை
காட்டியும் காசைக்காட்டியும் பார்த்தான். ஐயோ
பாவம்! வேடன் வதைபுனைக்கின்றனையொழிய உண்
மை விளங்கிப்பாடினான். பிறகு நல்ல அமைச்சனை
நேர்க்கினான். "இது மனிதப் பிரயத்தனத்தால் தெரிய
லாகாது. தெய்வத்தான் தெளிவிக்கவேண்டும்," என்
றான் அமைச்சன். பாண்டியன் பார்ப்பானை நோக்கி,
"ஸ்வாமின், நானிதை நன்றாய் விசாரித்து நானே உமது
கவலையை ஒழிப்பேன். போய் உமது பத்தினிக்கொடுக்க
கடன்களை முடித்துவிட்டு வருவீர்கள்" என்று கட்ட
னை யிட்டனுப்பிவிட்டு வேடனைச் சிறையிலிட்டான்.

அன் நிரவுசோமசுந்தரக்கடவுளது ஸந்திதானத்தை
யடைந்து, ஆலா அப்பனைத் தியானித்து, "அண்ண
லே! அருட்கடவுலே! ஏழை பங்காளனே!!! பிராமணன்
தையைக்கொன்றவனைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் கலங்
குண்டுறேன். தேவரீர் ஸகாயத்தை ய நானென்றேன்.
அடியேனுடைய தலாக்கோலன்ன செங்கோலுக்கு
அருள் கூறும்" என்று பக்திபாவசுறு யிறைஞ்சுகின்
றான் அரசன்.

அப்போது ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு அசரீரி வாக்ரு,
"இம்மதுறையாய்ப் பதிக்கு வெளியே ஒரு வீட்டில் ஒரு
விவாகம் நடக்கிறது. அங்கே நீ அந்த வேதபுரியும்
அழைத்துவந்தால் எல்லாம் தெளிப்படி செய்திண்
றோம்" என்று அறிவித்தது. உடனே அரசன் தன்
தாண்மனைக்கே முதலாள உத்தரவுபடி அவ்
வந்திருந்த அந்தணனை அழைத்துக்கொண்டு வேற

றறு தரித்து விவாகவிட்டதைத் தேடியுடைந்து இரு வரும் ஒருபுறம் உட்கார்ந்தனர். அங்கே அருபி களாய் வந்திருந்த யமபட்டர்கள் நிகழ்ந்த சம்பவ ஷணை சந்தேசன் அருளால் இவர்கள் காணில் விழ்ந்தது.

அதாவது, ஒரு தூதன் மற்றொரு தூதனைப் பார்த்து, "என்ன அண்ணே! இவனுக்கீகோ மங்கனகர மாய்க் கவிபாணம் நடத்துகொண்டு இருக்கின்றது. தென்னிசைக்கோடு இன்னவ னுயிரை இக்கணமே கொண்டுவிருக்கும்படி ஆக்ஞாபித்திருக்கின்றான். இம்மணைக்கே இவ்விதமான விபாதிபுயிர்நித்திக்ஷாத்திரசாலியாய் விளங்குகின்றான். எப்படி நாம் இவன் உயிரைக் கவர்வது?" என்று கேட்டான். அதைக் கேட்ட மற்றொருவன், "என்னடா நீ அதிசயமாய் பிசேகிக்கும்படி யாதொரு விதமான உபாதையின் பிசேகிக்கும்பொருட்டு மாந்தின் குளிர்ந்த நிழலில் தங்கியிருந்த பர்ப்பனத்தியின் ஆவியை எப்படிக்கவ்வினோம்? எக்காலத்திலோ, எவனாலோ, எக்காரணத்தினாலோ எய்யப்பட்ட அம்பை நாம் ஒரு விபாஜ்யமாகக் கொள்ளவிழையா? அத்தொலோ இவனுடைய உயிருக்கும் ஒரு உபாயத் தேடவேண்டும்" என்று எடுத்துக் கூறினான். "ஓடுறோ ஹோ! நீ சொன்னது வால்தவம். அப்படியே ஒன்று செய்வோம், இங்கு நடைபெறும் மேனவாத்திய கோஷத்தைக் கேட்டு மருண்டு புறக்கடைபிடுவீருக்கும் அந்தப் பசுவை இவன்மீது பாய்ச்செய்து இவன் உயிரைப் பிடிப்போம்" என்று யுக்தி கூறினான் வேறொரு தூதன். உடனே பண்டிய பூபதி, "கேட்டமே நியாயத்தை விப்பிரோ! தென்னிசை சந்தேகம்?" என்று வினவினான். விப்பிரன், "கேட்டேன் ஆயினும் இங்கே நடந்துள்ள சம்பவ ஷணைப்படி நிகழ்ந்தாலொழிய நான் சம்பமாட்டேன்" என்றான். இதற்குள் பிழலவாத்திய கோஷங்களுக்குப் பாய்ந்து கொல்லிப்புறத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பெரிய பசுவானது கட்டியிருந்த கயிற்றையறுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து மணமகனைத் தாறுமறைய முட்டித் தள்ளி மிதித்து அவனுயிரை மாய்த்துவிட்டு ஓடிற்று.

அந்தோ! பரிதாபம்!! பரிதாபம்!!! மணப்பறையே பிணப்பறையாய், மணமகனே பிணமகனாய், மங்களகாரியமே அமங்கல காரியமாய்க் கண்ணிமைப்பொழுதில் மாறிவிட்டது. இந்த அல்லலால் கல்லோலத்தைக் கண்ட பிராமணன், யார் விதியை யாரறிவார்? என்னே காலத்தின்கோலம்? ஐயோ வினாகவேடனது வேகனைக்குக் காரணமாய்ப் பெரும்பாலும் யானேனே. சிச்சி! என்னே என் ஆத்திரம்? கோபம்பாபமல்லவா? என் தன்னைத்தானே கொந்துகொண்டான். மனை மானத்தன் உண்மை விதிவலியாலேயாம் என்பதை ஐயமறவறிந்தான். பிறகு அரசனும் அந்தணனும் அரண்மனைக்குச்சென்று வேடனைக் காரக்கிரகத்திலிருந்து விசேத்தர்கள். தான் மன்னனையொயினும் நீ தீதவறி

யொருவனை வந்துதியதால் பண்டியன் வேடனிடத்தில் சூதமை பெற்றான். பிராமணனும் வேடனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, "ஐயனே! எனது கோபத்தாலும், ஆத்திரத்தாலும் முன்பின் ஆலோசியாது உம்கீது பரிபுரி சமத்தினான். என் முடிச்செய்கைக்குமுற்றும் வருந்துகிறேன். அசுடன் யான் செய்த அடாச்செய்கைகளெல்லாம் நிராரதியான உம்மால் மறக்கக் கவலாம். என்னையும் மன்னிக்கும்படி மன்றுகின்றேன்" என்று கெஞ்சினான். பரமதயானு வான குலோத்தங்கக் கொடைவள்ளல் அவ்வேடனுக்கு ஏராளமான தூயியங்களைத் தந்து அனுப்பி விட்டும் பிராமணனுக்கும் புனர்விவாகம் செய்து வைத்தான். மனம்போன போக்காய்த் தீர்ப்புச்செய்யாமல் உண்மையை உணரவதற்காக என்ன பாடுபட்டான் பார்த்துமே. இதுவல்லவோ மன்னர்க்கழகு?

கேள ராஜ்யமென்று சொல்லப்படும் சேரராஜ்யத்தைச் செழிப்புற ஆன்வெந்தவர்களும் சேழ்பாண்டிய பூபதிக்குக்கு எவ்விதத்திலும் பின்னிடைந்தவரல்லர். வீரம் மிக்க செங்குட்டுவனென்ற? புலமை மிக்க இளங்கோவடிக்கென்ற? பத்திவிஞ்சின குலசேகரனென்ற? சேரமான் பெருமான் நாயகனென்ற? இன்னவர்களின் இறிய சரிதம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத தன்மையவனாம்.

உதாரணமாக, சேரமான் பெருமானது சரித்திரத்தைச் சிறிது ஆராய்வோம். அவர் கேரள கேசரி, சிறந்த பத்திமான். செங்கோலோச்சின செம்மை மனத்தான். செத்தமிழ்த் திலகன், குறுக்கினர் கோழம் தையேதன்னகத்திற்குடிவைத்தமன்னவன். நீதிதவற நெறிமுறையோன். துஷ்டசிக்கனன். சிஷ்டப்பிரிபாலன். இவ்வள்ளலின் தந்தையாவார் காலம்முடித்துகையாய் புகுந்தார். சம்பத்திரகுமிய சேரமான் பிதாவின் பிரிவைப் பெரிதும் மனத்தடைகொண்டார். சிந்தை கலங்கினார். கலக்கக்கொண்ட காவலன் செவ்வனே ராஜ்ய பிரிபாலன் செய்ய முடியாதென்று கருதி, தம் அரசாட்சியை மந்திரியிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு, தாம் தனியே இருக்க விரும்பினார். நன் மந்திரிகள் அதற்குச் சிறிதும் உடன்படவில்லை. நற்குறுகனும் தம் ஆற பிரான் அரசனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கச் சம்பத்திக்கவில்லை. ஆயினும் மந்திரிகளும் குறுகனும் எவ்வளவு வேண்டியும் அரசன் இணைக்க மறுத்தனர். அரசைத் துறப்பதற்கே முடிவுசெய்துவிட்டார். கேரளக்கோலுக்குக் குலதெய்வமாகிய அந்தப்பத்திமான் அருளால், "உமக்குத்தெரியாத விஷயங்களை யெல்லாம் தெளிவாக உணர்த்துவோம். அரசை விடாதேயும்" என்று ஒரு அச்சிரிவாக்கு ஆகாயத்திலுண்டாயிற்று. அத்திருவாக்கின்படி சேரமான் தற்குறைத் தாங்க முனைத்தகின்றார்.

ஆகவே பண்டைமும்மன்னர்கள் ஆழ்ந்த பத்தியும்தெய்வ வழிபாட்டிலும் ஒருவரை யொருவர் விஞ்சி விளங்கினர்.

எ ம ர ங் க த த் தி ர வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,
எ மு தி ய வே ரர்

செத்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரணைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

யாப் பிலக்கணம்

[854-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—கலீப்பா

முந்திய இதழில் பற்றாழிசைக் கொச்சகக் கலீப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலீப்பா என்பவற்றைப் பற்றிக் கற்றோம்; இவ்விதழில் வெண்கலீப்பா, கலீ வெண்பா என்பவற்றைப் பற்றிக் கற்போம்:

9. வெண்கலீப்பா:—கலீத்தனையும், வெண்டனையும், ஒவ்வொரிடத்துப் பிற தனையும் கொண்டு, அளவடி இரண்டும் ஒர் எதுகையால் வந்து ஒரு சிகற்ப மாய், பல தொடையாகவும், சுற்றடி சிந்தடியாகி, நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றை இறுதியிற் பெற்று வெண்பாவைப்போல முடிந்தன வா கவும் வருவன வெண்கலீப்பா எனப்படும்.

வெண்கலீப்பா

“சேன்ளுக ஶீர்பொழியக் செல்வல்லைக் கறமுமிசுப் பொன்னுக கர்புரையப் புனனமெலாம் புர்த்தான்டே கருமேலம் வளைதவமுக் கமழ்வயற்பாய் பூந்தடஞ்சும் மருமேலு சிறுந்தோலை மயின்டேவிக்க களித்தாடக் கரும்பொப்பச் செஞ்சாவி காய்த்தலர்கைக் கடைசியரே சுரும்பொப்பச் சூழிரப்போர் துதித்துவப்ப வியர் தீந்து மாலைதாழ் குழலகைய மணக்ருரவை பொலித்தாட ஆலைதாழ் புனலொழுதி வல்வனமுக் களிப்பொழிமும் - மல்கிவளர் சிறப்போக்க வரையாச்சிர் மணம்பெறப்ப நல்கிவள ரீத்தலவன் னூ.”

(இச்செய்யுள் ஐந்தொடையோடு, கலீத்தனை வெண்டனை என்பன இரூ தனையும் கிரவி, சுற்றடி, சிந்தடியாகவும் ஏனைய அடிக்கள் அளவடியாகவும் அமைந்து, வெண்பாவைப்போலக் காசு என்னும் சூற்றியடிகளாக வாய்பாட்டால் முடிந்தமையாகி.)

10. கலீ வெண்பா:—வெண்டனை பொருந்தி, வெள்ளோசை தழுவி, நேரிசை வெண்பாப்போல நாற்சீர் முச்சீர் தனிச்சொல் என அமைந்து, பல தொடை ஒன்றித் தொடர்ந்தும், தனிச்சொல் பெறுதல் பல தொடை பெற்றும், சுற்றடி சிந்தடியாய், நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றைப் பெற்று முடிவது கலீ வெண்பா எனப்படும். இக்கலீ வெண்பா, பன்னீரடியின் மிக்கே வருமெனக் கொள்க. உலா, மடல் முதலிய பிரபந்தங்கள் இச்செய்யுளார் பாட்டாப்படும்.

(a) கலீ வெண்பா

தீயோர் உரைகளோன் தீயோர் வழிசெல்லான் தீயோர் முறையிதா தான்செல்வோனே—தாயமறைச் சொல்லென்றே தேடகத்தான் சோரா திராப்பகலச் சொல்லென்றே சூருணர்வான் சொல்லோனே—ஒல் [வெண்பாய் நீர்முக்கத்துப் பொய்யா நிறைகனிகொய் கொம்பொப் [பான் காள்முக்கத்துப் பாசிலையும் காய்ந்திரா—சீர்முக்கது மாசிலீனோர்க் கெல்லா மயக்கமற வாழ்வாமே ஆகனீனோர்க் கப்படியின அல்லவல்ல—ஏகபெறக் காடமுதற் பற்றுதலற் காலைமுற்றுற் தூசியென காடமுதற் லற்றுழிவார் நச்சிவிவார்—விமயிகத்

தீர்வையிடு நாளிற் சிதைத்தேக்கி நல்லவருட் சோர்வையுறத் தாம்பிரிந்து சூழ்ந்துனீவார்—போர் [வையில தூயோர் நெறியறிவான் சூறான வான்கெகிக்குர் தீயோர் நெறியறிவான் சேர்ந்து.

(இது நேரிசைவெண்பாவைப்போலத் தனிச்சொல் பெற்றுப் பலதொடையாய் வந்து கலீவெண்பா.)

(b) கலீ வெண்பா

கடர்த்தொடெஇ கோமாய் தெருவின மாடு மணற்சிறில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா கில்லீரே யுன்னூரீர் வேட்டே வெனவந்தாற் கண்ணை யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா யுன்னூரீர் ரூட்டிவா வென்றூ னெனயானுத் தண்ணை யறிபாது சென்றேன்மற் நென்றனை வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமங்கிட் டன்றி விவெனருவன்செய்துகாணென்றேறூ வன்றனை வலறிப் படர் தரத் தன்னையா னுன்னூரீர் விக்கினு னென்றேறூ வன்னையும் தன்னையும் புறம்பழித்து நீவமற் நென்றனைக் கடைக்கண்ணூற் கொல்வான்போ டேன்கி [நகைக்கட்டஞ்செய்தானக் கள்வன் மகன்.

(இது தனிச்சொல் பெறுதல், வெண்டனை பொருந்தி வெள்ளோசை தழுவி மலர் என்னும் வாய்பாட்டால் முடிந்தது.)

சூறிப்பு:—யின்னூளில் வந்த புலவர் மற்றொரு வகைக் கலீப்பாவை விதித்துக் கட்டளைக் கலீப்பா என்னும் பெயரால் அதனை வழங்குவார் ஆயினர். அஃது இரட்டையடியாய் பாஷ பெற்று, ஒவ்வொரு பாதியடியும் சீர் வகையால் தேமாவயினும் புளிமாவயினும் வந்து மூன்று கூவினக் கூட்டி நாற்சீராகவும்; எழுத்து வகையால் ஒவ்வொரு பாதி யடியும் நேரகை முதலாயின் பதினேரெழுத்தாகவும், நிரையகை முதலாயின் பன்னீரெழுத்தாகவும் வரும் என அறிக. இச்செய்யுளினும் எழுத்தெண்ணுக்கால் ஒற்றொழித் தெண்ணுதல் வேண்டும்.

கட்டளைக் கலீப்பா

இட்ட சீர்வகை யானொரு மாசின்சீழ் இயைமுக் கூவின மோரடிப் பாதியாய் நெட்ட டிக்கெழுத் தெண்ணின தன்மையால் நிரையப் னீரெழுத் தாய்ப்பதி தென்னுறீனீர் நடடி ரட்டினுலீ தோரடி யாகவிற் நடைய நார்க்கடி யொப்ப நடத்தபாக் கட்டளைக்கலீப்பாவென இன்றுநற் கலைவல் லோருணர்ந் தோதின ரென்பவே!

(இச்செய்யுளினையே கட்டளைக் கலீப்பாவுக்கு இலக்கணமாகவும் உதாரணமாகவும் கொள்ளலாம்.)

தேவகி

[848-வது பக்கத்தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 12.

துன்பமேயான இவ்வுலகத்தொடரே என் துயரையும் தீர்த்ததுவிலை எண்ணினாளாய்க் குணத்திலே குதித்த நான் ஒரு நெவீட்டின் கட்டத்தில் கண்கிழித்தேன். என்னைச் சுற்றிச் சிலர் சூழ்ந்து நின்றனர். காலம் சிறி தேக்கண்ட பாதிரைகொண்ட தாடிபுடன் வயதமு திரிந்த வெருகு பெரியார் என் பக்கத்தில் அமர்ந்து என்னை யுற்றோர்க்கியவண்ணம் வீற்றிருந்தார். விழித்த வெள்கு ஒன்றிமேல் மிளக்கவிலை, 'நான் காண் பது மண்ணுலகோ அல்லது விண்ணோதானே. என்ன யல் இருப்பவர் மனிதரோ அல்லது வானுறை தேவ ரோபோ' என்று எண்ணினேன். நான் மருள் மருள் விழிக்கின்ற விழிகோக்கிய பெரியவர் என் மருட்சி கண்டு, 'சூழ்ந்தாய், நீ இனிது என்மனை யிருக்கின்றாய், அஞ்சாதே. உனக்கினி இடுக்கண்களையா தபடி நான்காப் போன்' என்று கூற, 'ஐயகோ, ஏனென்றே இங்குக் கொணர்ந்தீர்கள். பெண்பாலாந்தாம் என் வாழ்க்கைக்குப் பகையாயினர். ஆண்பாலாரும் எனக்குத் தீங்காய் அமையவேண்டுமோ, கடவுளே, என்னையே னிப்படி வதைக்கின்றாய். என் துன்பம் தொலை யலா காத்தே, இதுதான் உன் கருணையில் முறையோ. நான் இம்மண்ணில் வாழ்ந்தும் வாழ்ந்தும் பட்ட தும் போதாவோ. என்னை விடுங்கள், நான் செல்கின்றேன்; நான் ஒருவருக்கும் தீங்கிழைத் தறியேன். என்னை யேன் இப்படி வதைக்கின்றீர். என் அண்ணையு ம் ஐயனும் அழைக்கின்றீர். இதோ கை நீட்டினீர் நான், நான் செல்கின்றேன். பெற்றோர் தரும் அருமை எனக்கு வேண்டாவோ. விடுங்கள், செல்கின்றேன்' என்று நான் வாய்விட்டு அலறி எழுந்திருக்க முபத்தேன். அருகிருந்த பெரியார் என்னைத் தடுத்து, படுக்கையில் அமர்த்தினார்.

நெடுநொடி துயின்றயின் கண்கிழித்த நான் ஓரறையில் கட்டிலின்மேல் சுத்தமான படுக்கையில் இருக்கக் கண்டேன். என் கட்டிலுக்கு அப்பெருந்தகையார் வீற்றிருந்தார். நான் கண்கிழித்ததும், அவர், 'சூழ்ந்தாய், உன் உடம்பு காய்கின்றது. வாய்நிறவாமற் படுத்தி' எனப் பணித்தார். அவர் குரலின் மென்மையும், அவர் நோக்கின் கருணையும், காட்டின அருமையும் என்னைக் கவர்ந்தன. என் தாயும் தந்தையும் என் பொருட்டு இவ்வருங்கொடீ மீண்டு வந்தனரோ என நினைத்தேன். இவ்வேளை வைத்தியர் வந்து என்னைப் பரிட்சைசெய்து மருந்துகொடுத்துச் சென்றார். நானுக்குள்ளே என் உடல் குணமுற்றது. ஒருவாரம் கடந்ததும் நான் முற்றிலும் குணமடைந்தேன். அடிக்கடி என் தந்தையேனா பெரியார், 'ஆம்ம, தற்கொலை செய்துகொள்ளல் அழகன்று. அவ்வெண்ணத்தையே ஒழித்துவிடு. நானிருக்கும்வரை உனக்கொரு தீங்கும் வாராமற் காப்பேன்' என்று கூறி என்னை மகிழ்ந்தார். நானும் என் குலதெய்வமொன அவலாப் போற்றிவந்தேன்.

என்னை ஸ்விசுரித்துக்கொண்ட பெரியார் வாழ்க்கிருந்த நன்மனை, சூழ்ந்திருந்த பூத்தோட்டத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வாயிற்படி கட்டதவுடன்

ஒரு பெரிய கட்டும், கட்டத்தோடு இணைந்த இரண்டு பெரிய அறைகளும் இரண்டாவது கட்டும் சவையற் சாலைமும், பக்ககட்டும் பெரிய கிணறும் உடையது அவ்வீடு. அவ்வீட்டில் இரண்டு வேலையாளரும், ஒரு சமையற்காரியும் இருந்தனர். எனவே இவருக்கு மனை மீட்க இல்லையென்று தெரிந்தது. தறையும் இப்பெருமகனுக்கு இணையாவரோ என்றனர் அவ்வூரார். அப்பெரியாருக்கு நாற்பத்தைந்து அல்லது ஐம்பது வயதிற்குக் கலாம். நீண்டகன் நிருந்த அவர்தேக்கத்தில், முளைத்தவெண்மதியெனத் திகழ்ந்த அவர் பரந்தமுகத்தில் துன்பக்குறியொன்று கண்கம் போல் எப்பொழுதும் தோன்ற இருந்தது. அவர் பார்த்து மும்பேசுவதில்லை. எப்பொழுதும் தரையை நோக்கியவண்ணம் நடப்பார். தனிமையையே நாடினார். மானி முழுதும் பக்ககொட்டாரத்தில் அவ வாயிலின்ச் சிவனுடன் பழகுவார். அவர் தனிமையாக இருக்கையில் அவர் கண்கள் கறுமுவதை நான் பலமுறை கண்டிருவேன். அவரது வாழ்க்கைமுறையை நோக்குங் கால் முன் இழந்த வெள்ளம் மீண்டும் பெறுவாராயோ என்ற ஏக்கம் கொண்டிருந்தனர் என்பது புலனாயிற்று. என்னிடம் அவர் பேசும் வேளையிற்றான் அவர் திருமுகம் மலர்ந்திருக்கும். அவரது தோற்றமும் அவர் என்பார் காட்டும் அன்பும் மென்மையும் என்னை அவருக்கு அடிமையாக்கின அவர் முன்னிலையில் தாயினைக்கண்ட குழம்போல் தளிர்த்தேன். இன்னபடியவார் அருளிய அருமைபுடன் அவ்விலக்தில் இனிதிருந்தேன். இரண்டிரவார்க்கும் அகன்றனர். அன்னவரை உழங்கும் ஒன்றை நான் அறி யவழித்தேன். எனினும் அவரை யணுகிக் கேட்கவோ துணியவில்லை. நான் தனியிருக்கும் வேளையில் அவர் துயரத்தைத் தீர்த்துவைக்கும்மறு, ஐயர்கொடிக்குத் தான தந்த காத்தாளித்த பெருந்தேவைய் பாசிவந்தேன்.

ஒருநாள் மானி மாட்டுப்பொங்கல் கிமரிசையாய் நடந்தது. வேலையாளர் ஏறதாட்டம் பார்த்துச் சென்றனர். சமையற்காரியும் வெளியே சென்றிருந்தனர். அவ்வேளை சிற்றுண்டி செய்துகொண்டு அவரறை சென்றேன். நான் கொண்வந்த உண்டியை எனக்கு மனித்து அவரும் உண்டார். உண்டபின், என்னைப் பற்றி யுசாவினார். 'தாயும் தந்தையும் இன்னமையிலே யே நிறக்க உறவினர் ஒருவர் வீட்டில் வளர்ந்து வந்தேன். அவரும் உயிர்தறக்க இந்நிலை யுறானேன்' என்று நான் சொல்லவும் அவர் என்னை மேலென்றும் கேட்கவில்லை. அவர் கண் கலங்குவதை நான் கண்டேன். சட்டென்று எழுந்து அவர் அகன்றார். அன்று முழுதும் அவர் என் பக்கல் வரவில்லை. நானும் அச்சத்தால் அவரிருக்குமிடம் செல்லவில்லை. மறுபகலும் அவர் என்னுழை வரவில்லை. பொழுது போகாதிருக்கவே, அவ்வீட்டில் இருந்த தம்பூர எடுத்து மீட்டி. என்னையும் மறந்து பாடலானேன்.

தோய்த்தும் பொருணைத்துத் தோயாது நின்ற கடரே பொருக்கையுத்தோர் சுற்றமே பற்றி நீர்த் வாயி நெடுங்கருணைக் கொல்லா நிலையமே வேத நெறிமுறையி னேடி.

ஆய்ந்த வணர்வி னுணர்வே பகையா
 லலைப்புண்டடியே மடிபோற்ற வந்நான்
 ஶந்த வாழுவை வெய்தினையே வெந்தா
 'பிரகிலத் தவோநின் னினையடித் தாமரைதாம்.

மேவா தவரிலை மேமினரு மிலை
 வெளியோ டிருநிலை மேல்கிழு மிலை
 மூலமை யிலை மூத்தமைபு மிலை
 முதலினையோ டுநிலை முன்னொடு பின்னிலை
 தேவாயித் திவ்வீவா நீசென்ற நிலையென்ற
 கிலையேந்தி வந்தமைச் சேவகனேவைக்
 காவா தொழியிற் பரிபொதோ வன்றேற் [டோ
 கருங்கடலிற் கண்வளராய் கைம்மாயு முன்

நாழி நவைதீ ருலகெமா மாக
 நளினத்து நீதந் நான்முக்கூர் தாமே
 ஶாழி பலவு நின்றநா லொன்று
 முலவாப் பெருங்குணத்த வுத்தமனே மேலுள்
 தாழி தரையாகத் தண்டியிற் நீராகத்
 தடவரையே மத்தாகத் தாமரைக்கை நோவ
 ஆழி கடைத்தமுட மெக்களுக்கே யீர்தாய்
 அவுணர்கடா நின்றமையல்லாமையுண்டோ

ஒன்றாகி மூலத் தருவம் பலவாகி
 உணர்வு முயிரும் பிறிதாகி ஶாழி
 சென்ற சறுக்கா லத்தநிலை யதாகித்
 திறந்துலகத் தானுகச் செஞ்சேவை நின்ற
 சன்றய ஞானத் தனிக்கொழுந்தே நக்க
 ணவைதீர்க்கு நாயகமே நல்வினையே நோக்கி
 தின்றாரைக் காத்தி யயற்பேரைக் காய்தி
 நிலையிலலாத் தீவியை யுத்த தன்றே.

வல்லைவரம் பில்லாத மாயவினை தன்னுள்
 மயக்கினரோ டெய்திமதி மயக்கி மேலு
 ளலலை யிறைவளி யாநியெனப் படிக்கி
 நலமருவே முன்னையறப் பயனுண்டாக
 வெல்லை வலயக்க ணின்றுழையென் றந்நா
 ளெரியோனைத் தீண்டி யுழவரென நின்ற
 தொல்லை முதன்முனிவர் குறூற்ற போதே
 தொகைநின் நவையுத்தடைத்தீலையொவெந்தாய்

சொல்லென் றறரைத்தி பொருளாதி தாய
 மறையுற் துறந்து திரிவாய்
 ஶில்லென் றெடுத்தி சரமொன் றெடுத்தி
 மிளிர்ச்சக மங்கை யடையாய்
 கொல்லென் றறரைத்தி கொலைபுண்டு நிற்பி
 கொடியாயுள் மாயைய யறியென்
 அல்லென்று நிற்பி பகலாதி பாரிவ்
 வதிரேக மாயைய யறிவார்

என்னறை வந்த நான் பாடுவதை என் தந்தையே
 யான அப்பொரியர் கேட்டிக்கொண்டிருப்பதைநானறி

யேன். என்பாட்டு முடியலாக, எந்தையார் என்னை
 வாரியெடுத்து அனைத்துக்கொண்டு, "உன் பாடற்கலை
 யும், நீ பாடிய பாக்களின் பொருளும் என்னை யுருக்
 கின. உன்னைப் பெற்றவர் பெரும் நோன்பு நோம்பி
 ருக்கவேண்டும். பெண்ணோ, இன்றுமுதல் நீயும்ஒரு
 பெண்ணாவாய்!" என்று என்னை யவர் அருமையால்
 நிறைந்தார். பின், 'உன்போர் என்ன' வென்றார். 'ரோ
 கினி' என்றேன். என்னநாம்களே, 'உனக்கொரு சர்
 திரனைத் தேடித் தருகின்றேன். உனக்கொரு அப்ப
 னும், நீங்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியில் நான் மகிழ்ந்து
 வாழுகின்றேன்' என்றவர் மெய்ம்மறந்து கூறினார்.
 மாணிடம் கடந்த அவர் தன்மையை விளக்கும் இப்
 பெருந் கருணைப் பேருரை என்னை உருக்கியது. கல்
 லும் இவ்வன்புரைக்கு உருகுமெனின் என் கன்னி
 மனம் கரைத்தது புதுமையன்று. உவகையும் அமை
 தியும் இரண்டறக்கலந்த என்னைப் புல்லியடிபோல்
 தோன்றினது. மனமற்ற பெருநிலையில் தலைத்தோற்
 கினேன். இவ்வன்புமுன் உலகத்துப் புன்மை
 யெல்லாம் பரிதிகண்ட பனியென்பப் பற்ற்தன. இம்
 மண்ணிலே விண்ணக்கண்டேன். பொய்யினின்றுமெய்
 மையக் கண்டேன். பன்மையும் ஒருமையாக அய்
 வெருமையும் நானையாக நானுமே நாதமாக, எல்லா
 மும் எங்குமாய்ப் பார்த்துவிட்டேன்.

இந்நிலையில் என்னப்பனை யான பெரியோன்,
 'சுழந்தாய், ஏனோ மோனமாய் நிலைத்துவிட்டாய்.
 இன்னொரு பாசரம் பாடி என் மனம் களிக்கச்செய்
 வையோ' என்று கேட்க, 'எந்தாய், என் பாட்டு உன்
 களுக்குக் களிப்பைத் தருமாயின், எனக்குள ஜென்
 மமெவாம் பாட்டேயாய் மாறி நின்செயினுரிஒலித்
 துக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர நான்வேறென்றையும்
 இனி விழையேன்." என்று ஒரு பாசரம் பாடினேன்.
 பின் இருவரும் சிறிதநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்க
 கையில், 'ஐய, உபாத்திமைத் தொழிலில் பழகியுள்
 னேன். தனவந்தர் வீட்டுப் பெண்களுக்கு ஒதுவிக்க
 கும் வேலைபொன்று கிடைக்குமேல்என் வயிறு வளர்
 ப்த்துவிடலாம். இவ்வழி தங்கள் உதவி கிடைக்கப்
 பெறுமேல்...' என்று நான் கூறாமையில் அப்பெருந்
 தகையார் இடைமறித்து "பெண்ணே, பரிசுமர
 செய்கின்றாய். உன் வயிற்றை நிறைத்துவைக்கப்
 போதியபொருள் என்வயின் உண்டு. எனது..."என்
 று கூறியவர் தம்முடைய திருமுத்ததை மறைத்தன
 ராய்ச் சட்டென்று எழுந்து அகன்றுவிட்டார். எனக்
 கோ ஒன்றுமீதோன்றவில்லை. சிறிதுநேரம் செய்வது
 தெரியாத திகைத்த நான், எழுந்து அப்பெரியார்
 அறை சென்றேன்; அங்கும் அவரில்லை. தோட்டத்த
 திணுமில்லை. பசுக்கொட்டாரம் சென்றேன். வாயி
 லில் போய் நின்றேன். அவ்வேளை உன் துழைந்த
 வேலைபாளனைக் கேட்க, வெளியில் சென்றுநான்
 என்று கூறினான்.

அறிக்கை:—கவாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10
 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணக்கணியுங் குற்றங்களை
 யும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையெல் புத்தகத்தின் வரவுமாதிரிம் குறிக்கப்படும்.

பொதுகை நிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[832-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

- 1005 சிசு கிரகர் தலைபுக் திவலைபுக் திரையும்கவரி மாவு மலைபு னுசசியும்கிராமும்காசுமு மலைபு மாசும்.
- 1006 சிசுக்க குடுமியுக்கு சிப்பி முச்சியும்கிரையு முறியு 1மெலிவுக்கு செப்பும், சிசிலிமெப்பு மயிலும்கேதுவுக் தீயும்.
- 1007 சிசுண்டி பாலை யாழி னுஞ்சையும் மஞ்சையு மலியும் வழங்க வாகும்.
- 1009 சிசுரி கோபுரமும் வெற்பு காசரையும் சிறைலியும்மெண்டி செப்பலாகும்.
- 1010 சிசுழிகை மாலைபு மயிர் முடிபு மாசும்.
- 1011 சிசுக்கல குன்றலும்கெட்டலு மாசும்.
- 1012 சிசுலை கோபுக் துணியுக்கு செல்லும்.
- 1013 சிசுத்துசு முறையும் வெள்ளையு னுளையும் திடனும் விணைமீனும் செப்பலாகும்.
- 1014 சிசுத்திரகு சித்திர கலியு மழரும் கோளும் சடனரும் சாடும் பொய்யும் வியப்புக் 2காணு மோவியமு மாசும்.
- 1015 சிசுத்தக் திடமுக்கு சித்தமுமாகும்.
- 1016 சிசுத்திர பாணுவோ சாண்டும் பாணுவும் தீயு மெண்டி செப்பலாகும்.
- 1017 சிசுத்திர னுலையுக் தச்சுணு மழகணும்.
- 1018 சிசுத்திர பதமுக் துணியும் திவலைபும்கு உறியு மெண்டி யுரைக்க வாகும்.
- 1019 சிசுது. சிசுசிலியுக்கு சிவீமீமாகும்.
- 1020 சிசுதண்டி தகணு மூட்டலு மாசும்.
- 1021 சிசுத்து னுளையும் சபையு மாசும்.
- 1022 சிசுத்திரம் புளியுக்கு சிவப்புக் திவதரும் செங்குட்டையும் யானையும் வணப்புக்கு சிசுத்திரமும் வெட்டியு மெண்டி விளம்ப வாகும்.
- 1023 சிசுத்து வாரம் கொச்சியுக்கு கட்டலும்.
- 1024 சிசுத்துமுச்சிரு கதியுக்கு குறையும் கட்டலு நீருக் கோசு மாசும்.
- 1025 சிசுமிலிசின் வீடு முறியுக்கு குடுமியுக்கு சிறிய வியுக்கு செப்புலர் புலவர்.
- 1026 சிசுமையலை யுச்சியுக்கு தென்றலும் வெற்பும் குடுமியு மெண்டி கூற வாகும்.
- 1027 சிசும்கெடுக்காலு முறியுக்கு சென்னியும்.
- 1028 சிசுரை னாரமு சார்பு மாசும்.
- 1029 சிசுசுக் கரசுமுக்கு சென்னியிற் கோடும் திவலைபு மெண்டி செப்பலாகும்.
- 1030 சிசுலையோர் மரமு மலையும்கிவலும் கல்லு மெண்டி கழற வாகும்.
- 1031 சிசுலை தூர்த்தையுக்கு சிவீமீம் பசுன்றையும்கு.
- 1032 சிசுமிலிசின் வீடும்கேரையும்கெட்டமு தேருகு னும்மெண்டி செப்பலாகும்.
- 1033 சிசுமப்பு மலையு மொலியுக்கு சிவம்புயும்.
- 1034 சிசுமீசு முலைக்கண்ணு மம்பு மாசும்.
- 1035 சிசுமலைகை நல்லாடை சிவ்வண்டு மாசும்.
- 1036 சிசுமத ராசிரவுருக்கு சேடரு மாசும்.
- 1037 சிசுமே கண்ணையு முத்தியுக்கு குறணியும்.
- 1038 சிசுமப்புச் சினமுக்கு சினக்குறிப்புக்கு சிவப்பும்கு.
- 1039 சிசுமெண்டி கெல்லு னுலையு மரமேரு மோரியும்கு பாப்பதியு மெண்டி பசுர வாகும்.

- 1040 சிசுமேரீசுக் கறையும்காசலும் பக்கமும் சிறும் வெறியும் மதினுக்கு செப்பும்.
  - 1041 சிசுமே கோபுக் தயாரமும் தன்பமும்.
  - 1042 சிசுமேலுசுக் காணும் திப்பிலியும் பூடு மெண்டி புசல வாகும்.
  - 1043 சிசுமேரக் கோடு முட்டையுக் கருவும் உறுப்பு மெண்டி யுரைக்க வாகும்.
- ஃ
- 1044 சிசும்கவரி மாவுக் திவலைபும்கழையுக் கரசுமுக்கு செங்கையு மாசும்.
  - 1045 சிசுமே யுழவு சாறுக் திருவும் பொன்னும் காணியும் புசல வாகும்.
  - 1046 சிசுமேதேயு மக்களும் 3பதனழியு மாசும்.
  - 1047 சிசுமே குளியு மோசுமீ குளும் பணியு மெண்டி பசுர வாகும்.
  - 1048 சிசுமேதாழும் பாணுக்கு சிப்பும் கச்சமும்
  - 1049 சிசுமேசெல்லின் சிறும் செம்பொருளு மோசையுக் குல்கணும் தண்டுக்கு செல்லுமு மழருக்கு சிசுத்தியும் காத்தண்டுக்கு சிறப்பும் பாரமும் தானவெத்தும் பலவகை வியக்கணும்.
  - 1050 சிசுமே னாக்கமுக்கு செப்பு வியும்.
  - 1051 சிசுமே தன்முத்தலும் னுளையும் குளையும் தருமு மொழுக்கமுக்கு சாற்ற வாகும்.
  - 1052 சிசுமே வியாழமு முறியு மாசும்.
  - 1053 சிசுமே விளையோர் மருத்துக்கு செல்லுபு யாழும் உறியு நீரு முரைக்க வாகும்.
- ஃ
- 1054 4சுசுக்கக் கிரீபகணையும்கிளியுக்கு கக்கணு மின்பமுக்கு செல்ல வாகும்.
  - 1055 சிசுமே கக்கை தாரகையு மலைபு மாசும்.
  - 1056 சிசுமே கக்கக்கு சிப்பமு மிறையு மாசும்.
  - 1057 சிசுமே சிசுமேயுக் கச்சமுக் தீயும்.
  - 1058 சிசுமே சட்டமும் பொறியும் விளக்கும் குளியுக் தனியு முரைக்க வாகும்.
  - 1059 சிசுமே சட்டமும் பட்டமும் சட்டியும் மயிர்முடிபு யுமெண்டி வழங்க வாகும்.
  - 1060 சிசுமே சட்டமும் பற்றலு மாசும்.
  - 1061 சிசுமே சாண்டமு மிட்டிகையு மாசும்.
  - 1062 சிசுமே சட்டமும் 5மருட்டுக்கு சட்டியும் மயிர்முடிபு யுமெண்டி வழங்க வாகும்.
  - 1063 சிசுமே சட்டமும் வெண்பது மின்மியு மயிலும்.
  - 1064 சிசுமே சட்டமும் சூழலும்கு சையையு மாசும்.
  - 1065 சிசுமே சட்டமும் 6செடியும் கள்ளு மாசும்.
  - 1066 சிசுமே சட்டமும் சாத்தும் வெண்கையு மமுதும் உடைகாரம் பசுவும் புதல்வியு முறியும் நீறு மெண்டி நீசுத்த வாகும்.
  - 1067 சிசுமே சாத்தியு முக்குறு மிச்சிரன் தேவியும் தூர்க்கையு மம்பிக்கையு செல்ல வாகும்.
  - 1068 சிசுமே சாத்தியு முக்கு சாடு சாடு சாடு குவியுக்கு கையு முரைக்க வாகும்.
  - 1069 சிசுமே சாத்தியு மம்புத் தலையும்கு துறையுக் கரையுக் கள்ளும் பசுவும்.
  - 1070 சிசுமே சாத்தியு மறுமையும்கு சாத்தும் பட்டமும்.
  - 1071 சிசுமே சாத்தியு மறுமையும்கு சாத்தும் சாத்தியு மாசும்.

(புரதி)—3. தாளின் பெயரும். 4. சசுமலைக்கணும். 5. க்குட்டமும். 6. கோணியும்.

(புரதி)—1. மெலியும். 2. காணும்.

- 1072 சுரர்குரு வென்பது விழாமும் போகியும்.
- 1073 சரிகை யுடைவானுக் கவசமு மாகும்.
- 1074 சுருதி வேதமு மொவியு மாகும்.
- 1075 சரியவான் மயிரும் பென்பான் மயிரும்.
- 1076 சரியே சரியுத் சரியு மாகும்.
- 1077 சுரும்புவன்றி மலையு மாகும்.
- 1078 சவத்தோன் மேலும் மேலும் பிடரியும்

- மாக்குசையு மயிரும் கோயிலு மாகும்.
- 1079 சவாமி குமரனும் விழாமு முனிவனும் தலைவனு மாகானுக் காற்ற வாகும்.
- 1080 சகேதம் வெண்மையும் வேர்வையு மாகும்.
- 1081 சன்னி 7 குக்குமரம் தரும்பு மாரமும்.
- 1082 ச புள்ளின் மூக்குக் சுவர்க்குமூக் சண்டனும்.

(பிரதி).—7. குறையு மாமரமு மாகும்.

தமிழ்ப் பாடம் 69.

கா வென்பா—கவி தீக்கு காண்டம்

[244-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

புரோகிதனை நாடவிட்டுத் தன் நாயகன் இருந்தவிடத் தெரிந்துகொண்ட தமயந்தி தனக்கோர் இரண்டாம் சயம்வரம் என்னும் சூழ்ச்சியால் அவனை வருஷித்தபு, பின் தன் மக்களைக்கொண்டுதேர்ந்துணர்ந்த வளாகித் தந்தையிடஞ் செய்து, “மடைத்தொழில் செய்கின்ற அவ்வாசுகன் காண் என மன்னன்” என்றாணக்க, வீமராஜன் அவனிடமுற்று வினவித் தெளிவதைஇனிவரும் நான்கு செய்துய்க்களிற் காணலாம்.

போதலருக் கண்ணியான்போர்வேந்தர்கூழ்ப்போய்க்காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான்—ஓதம் வரிவளைகொண்டேறும் வளநாடன் நன்னைத் தெரிவரிதா நின்றான் நிகைத்தது. 68.

பதப்பிரிவு:—போது அலரும் கண்ணியான் போர் வேந்தர் சூழபோய் காதலிதன் காதலனைகண்ணுற்றான் ஓதம் வரி வளை கொண்டு ஏறும் வளம்நாடன் தன்னை தெரிவு அரிதா நின்றான் நிகைத்தது.

பதவுரை.

போது - அரும்புகள்
 அலரும் - மல்கின்ற
 கண்ணியான் - மாலைபை அணிந்த வீமன்,
 போர் - போரில் சிறந்த
 வேந்தர் - அரசர்கள்
 சூழ - தன்னைச் சூழ்ந்து வா
 போய் - சென்று
 காதலிதன் - தனது அன்புள்ள புத்திரியின்
 காதலனை - கணவனை
 கண்ணுற்றான் - பார்த்தான். (பார்த்து)
 ஓதம் - கடவானது
 வரி - வரிகளமைந்த
 வளை - சங்குகளை
 கொண்டு - தாங்கி
 ஏறும் - கரையில் ஏறுகின்ற
 வளம் - வளப்பம் பொருந்திய
 நாடன் தன்னை - நிடதகாட்டாசனாகிய நளனை
 தெரிவு - தெரிந்துகொள்ளுதல்
 அரிதா - முடியாமல்
 நிகைத்தது - நிகைப்புற்று
 நின்றான் - நின்றான்

செவ்வாய் மொழிக்குள் செயலுக்குள் சிந்தைக்கும் ஒவ்வாது கொண்ட வுருவென்து—எவ்வாயும் நோக்கிளு னோக்கித் தெளிந்தா னுணங்கியதோர் வாக்கினுள் நன்னை மதித்தது.

பதப்பிரிவு:—செம்மை வாய் மொழிக்கும் செயலுக்கும் சிந்தைக்கும் ஒவ்வாது கொண்ட உரு என்னுள் வாயும் நோக்கினுள் நோக்கி தெளிந்தான் துணங்கியது னுள் வாக்கினுள் தன்னை மதித்தது.

பதவுரை.

“வாய் - வாயிலிருந்து வருகின்ற செம்மை - செவ்விய மொழிக்கும் - இவனது மொழிகளுக்கும், செயலுக்கும் - செய்கைகளுக்கும் சிந்தைக்கும் - எண்ணக்கருக்கும் ஒவ்வாது - பொருந்தாமல். கொண்ட - கொண்டிருக்கின்ற உரு - உருவமாகும் இது” என்று யோசித்து (வீமராஜன்) எ - எல்லா வாயும் - வழியாலும் நோக்கினுள் - (உண்மை யாதென) கருதினான். நோக்கி - கருதி னுணங்கியது - துட்பமாகிய ஓர் - ஒப்பற்ற வாக்கினுள் தன்னை - வாக்கையுடைய நளனை மதித்து - ஆராப்து தெளிந்தான் - சந்தேகம் தீர்த்தான்.

பைந்தலைபு நாகப் பணமென்று பூகத்தின் ஐர்த்தலையின் பாளைதனை பையுற்று—மந்தி தெளியா திருக்குத் திருநாடாவுன்னை ஒளியாது காட்டுள் னுரு. 70.

பதப்பிரிவு:—பசுமை தலைபு நாகம் பணம் என்று பூகத்தின் ஐர்த்தலையின் பாளைதனை ஐயுற்று மந்தி தெளியாது இருக்கும் திருநாடா உன்னை ஒளியாது காட்டு உன் உரு.

அன்வயம்:—மந்தி, பூகத்தின் பைந்தலையின் பாளை தனை ஐர்த்தலையு நாகப்பணம் என்று ஐயுற்று மந்தியாது இருக்கும் திருநாடா, உன்னை ஒளியாது உன் உருக் காட்டு.

பதவுரை.

மந்தி - பெண்குரங்கானது, பூகத்தின் - பாக்குமரத்தின் பை - பசுமையாகிய தலைபின் - தலையிலுள்ள பாளைதனை - பாளையை ஐ - ஐந்து தலைபு - தலைகையுடைய

நாகம் - பாம்பினது
 பணம் - படம்
 என்று - என்று
 ஐயுற்று - சந்தேகிக்கொண்டு [மலம்]
 தெளியாது-(பாணியென்று) தெரிந்துகொள்ளா.
 இருக்கும் - இருக்கின்ற
 திரு - அழகிய
 நாடா - நாட்டை உடையவனே,
 உன்னை - உன்னுடைய ரூபத்தை
 ஒளிபாது - மறைக்காமல்
 உன் - உன்னுடைய
 உரு - மெய் உருவத்தை [ஊன்]
 காட்டி - காட்டக்கடவாய்" (என்று வீமன் கூறி

விரிவுரை:—ஊர்த்தலைய நாகம் என்றும், ஐர்த்தலைய பாணை என்றும், இச்செய்யுளில் சொற்கள் அமைந்திருந்தாலும், பொருள்செய்யும்போது, பைர்த்தலைய பாணை என்றும் ஐர்த்தலைய நாகம் என்றும், பையென்றும் சொல்லையும் ஐ என்றும் சொல்லையும் அவை தொடர்ந்து நிற்சென்று இடங்களிலிருந்து பிரித்து வேறுகக் கூட்டி அன்வயப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்படிச் சொற்களை அவை நிற்கும் இடத்தினின்று எடுத்துக்கொண்டு வேறு இடத்தில் சேர்த்துப் பொருள்செய்வதைக் கோணக்கேட்டுப் பொருள் கோள் என்று சொல்வார். ஆற்றாநீர் மொழிமாற்று நிரணிறை விற்புண் தாப்பிசை அமைறிப்பாப்பு கொண்கேட்டு அமுநிறிமாற்று, என்னும் எட்டு வகைப் பொருள்கோள்களில் இதுவொன்று. குரகம், பாணையைக்கண்டு பாம்பென்று பயந்த தெனக் கூறுவது மயக்கவணி. இந்த அணிக்குத் திரிபுதிசயவணி என்ற பெயருமுண்டு.

அரவாசன் றுன்கொடுத்த வம்பூர் துகிலின் ஒருதுகிலை வாங்கி யுடுத்தான்—ஒருதுகிலைப் போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையாற் பூண்ட கோத்தாய முன்னிறுத்த கோ. [ளிரும் கருத்து:—அவ்வாறு விதர்ப்பன் கேட்கவும், கலியின் வஞ்சனையால் தன் அரசஉரிமையை இழந்திருந்த நளன், கார்க்கோடகன் கொடுத்திருந்த வல்திரக்களில் ஒன்றை உடுத்தி மற்றதைப் போர்த்துக் கொண்டான்.

இலக்கணம்

தொடரிலக்கணத்தில், தொகாநிலைத் தொடர்களாகிய, வீணமுற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், வீணமொச்சத்தொடர், எழுவாய்த்தொடர், வீணத்தொடர், இரண்டுமுதல் எழுவவாயிறுள்ள ஆறு வேற்றுமை உருபுகளும் விரிந்து நிற்சென்று வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்கள் இடைத்தொடர்,

உரிச்சொல்தொடர், அடுக்குத்தொடர், என்னும் ஒன்பது வகைகளின் தன்மையையும் கூறினோம். தொகைநிலைத் தொடர்களில் வேற்றுமையுருபுமாதிரிமேலும், வேற்றுமையுருபும் அதன் பயனைக்காட்டுவதற்கு அவசியமான சொல்லுக்கு நேர்ந்தேனும், இடையே தொக்கு நிற்சென்று வேற்றுமைத் தொகைகளையும் பார்த்தோம்.

இனி வேற்றுமை உருபு அல்லாத மற்றவைகளும் மறைந்து இருத்தல்கூடும். அவ்விதமான (வேற்றுமையல்லாத) தொகைநிலைத் தொடர்கள் ஐந்துவகைகள் இருக்கின்றன. அவைதாம், வீணத்தொகைப்பண்புத் தொகை, உவமத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித் தொகை, என்பன. இவ்வைந்தையும் கற்று விட்டால் தொடரிலக்கணம் முடிந்துவிடும். பின் புனைநிலக்கணம் கற்கலாம்.

வினைத்தொகை:— தொகாநிலைத்தொடரில் பெயரெச்சத்தொடரை நிலைவுபடுத்திக்கொள்ளுங்கள். வீணகின்றபயிர், கொல்லும்புலி, அழிகின்றபொருள், போன்ற தொடர்களில் நிலைமொழி பெயரெச்சமாயிருந்தால் அவையெல்லாம் பெயரெச்சத்தொடர்கள். இவைகளையே, வீணபயிர், கொல்புலி, அழிபொருள் என்று கூறினோம் அர்த்தம் வேறுபாடாது. ஆனால் வீணகின்ற, கொல்லும், அழிகின்ற என்னும் போது அப்பெயரெச்சங்கள் என்ன காலத்தில் வந்திருக்கின்றன வென்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. வீணபயிர் என்றாலே, முன் வீணந்த பயிர் என்று இறந்தகாலமா, அல்லது இப்பொழுதுவீணகின்ற பயிர் என்று நிகழ்காலமா, அல்லது இனிமேல் வீணையும் பயிர் என்று எதிர்காலமா, எனக் காலம் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கலாம். இவ்விதம் நிலைமொழிபானது காலங்காட்டாமல் மறைந்து நிற்கும் பெயரெச்சமாயிருந்தால், அந்தத் தொகைநிலைத் தொடருக்கு வினைத்தொகை என்பது பெயர்.

தண் தார் புனை சந்திரன்சுவர்க்கி (கலீகீ, 49) என்ற அடியில் 'புனை சந்திரன்சுவர்க்கி' என்னும் தொடரை எடுத்துக் கொண்டால், புனை என்னும் நிலைமொழி புனைத்திருக்கின்ற (அணிக்நிற்குகின்ற) என்று இருக்க வேண்டிய பெயரெச்சத்தின் காலம் மறைந்த உருவத்தில் நிற்சென்றது. ஆகையால் அத்தொடர் வீணத்தொகை.

விடு தாரன்:—(கலீகீ, 51) வீரவுகின்ற தாரான் என்று பெயரெச்சத் தொடராக விரியக்கூடிய இத்தொகை வீணத்தொகை.

அமேயையா:—(கலீகீ, 62) அடுகின்ற (சமம்கின்ற) என்று இருக்கவேண்டிய பெயரெச்சம் காலம் மறைந்து அடு என நிலைமொழியாய் நிற்பதால் இத்தொடரும் வீணத்தொகை.

உலவ கூத்தல்:—(கலீகீ, 66) இதுவும் வீணத்தொகையே.

பாய் இருள். விரி கதிர். செல் அடி. கொல் யானை. குறு நாடு—வீணத்தொகைகள்.

வாலி வதை

[856-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கூர்வதைப் படலத்தில் முதலாவது கண்டபடி இராமன் முன்வைத்த காலப் பின்வாக்கினான் என்று கொள்வது ஒர் மகாவீரனது வீரத்தன்மைக்

குச் சால் இழிவாம் என்றுகருதி, அவ் விருந்தார்த்தத்தை அறிவேமற்றது கரணச் சம்ஹாரம் செய்வான கோக்கத்துடன் முன் வருணனிடம் கொடுத்திருந்த

தனாகச் சைக்கிள் மீட்டி இடதுகையைப் பின்புறம் நீட்டி இவ்வாறு கம்பர்சமர் தீயிப்பர். இவ்வாறு பெருமாணியும் பருமாணியும் சொல்லவதையே தம் 'கோட்பாடாகக் கொண்ட நம் கலியோ அவனுக்கு அவத்யம் வரும்படி எழுத ஒரு விதத்திலும் துணியார்.

ஆனால் "வாலிவதை" நான் முன்னரே காட்டியிருக்கின்றபடி சர்க்கரவர்த்தித் திருமகன் இங்குப்பிறந்துசெய்த "துஷ்டநிரகத்தைச்" சேர்ந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனினும், அவனை எம்மூரித்ததற்குப் பெருமான் காட்டிய காரணங்கள் மனுதரம் சாஸ்திரங்களுக்குள் அடங்குகிறபனவல்ல வென்றும், அவைகளுக்குப்பிறம்பாயும் ஆதிதமாயும் நிற்கும் "Divine Laws" களின்படியே பொருந்தும் என்றும் துணியை உசிதமன்று. "ரூஷம்: பரமதூர்ச்சுரூப: ஸதாம்தரம்: ப்லவங்கம்" என்ற ஸ்ரீ வால்மீகிதாதன் வாக்கியம் "Divine Laws" என்ற கருவியை ஒருவாறு வலியுறுத்தலாம்.

இங்கொள்கையைக் கம்பர் தனக்கு உடன்பாடாகக் கொள்ளவில்லை என்பது இவரது வாலிவதையை உத்தணர்வோர் எனினில் தெளிந்துகொள்வர்.

இது நிற்க, மற்றைய ஆசுஷ்யபனைகளைச் சற்று ஆராய்ச்சிசெய்வாம். நேருமன்று மறைந்திராயுதன் மாசிப் பைத்தது இராமனுக்குக் கொள்வாமாருமா? வீரத்தனைக்குப் பொருந்தாமா? வஞ்சனையாகாதா? என்றுகேட்பார். இதற்குப் பெருமான் வார்த்தையைக் கொண்டு முன் சமாதானம் கூறியிருந்ததை இப்பொழுதும் எடுத்துக்காட்டுகின்றேன்.

"நஞ்சு மன்ன வரைவலித் தாலது
வஞ்சு பீலிமம் மனுவழக்க தாலவர்"

"Drastic Crimes deserve Drastic Punishment" என்பது இராஜ்யத்திரங்குகளில் ஒன்று; இதைப் பிரபுவும் கைப்பற்றினான். இது நிற்க இது சம்பந்தமாய் எனக்கு ஒரு மகாவித்யை எழுதியுள்ளதை இங்குக் குறிப்பிடுகிறேன். "வாலி ஆததாயியாதலால் அவனும் பார்க்கப்படாமல் இராமன் மறைந்தான் என்பார். அஞ்சுசனனும் ஆததாயிகளோடு எதிர்வீதேபாபம் என்று ஸ்ரீகேத முதலத்திராயுதனில் கூறினான்..... மறைத்ததற்குக் காரணம் ஆததாயி என்பதாம் என்றும் எய்ததற்குக் காரணம் "எடுத்துப் பாரிடைவெற்றுவா கொள்வது தம்பையைக்கொல்லவே புக்கின்றேன்" கொள்ளலாகும். என்ன நிகழ்வது என்று காண மறைந்திருக்கலாம். தான் வெளிவருவதற்கு முன்னே அவனைக் கொல்லாமல்க்கு மறைத்தபடியே அம்பெய்துகிடலாம். ஒருவிரைக் கொல்வானைக் கொன்றல்லது தடுக்காத நிலைநிற கொன்றான் என்பதேயாம்"

இராமனையும் ஆததாயி "Outlaw" கோஷ்டியில் சேர்த்து முதலான் உயுத்தத்திலே தனியாய்ப்பட்ட சமயம் இராமன் ஏன் கொல்லக் கூடாது என்று ஆசுஷ்யிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நான் காட்டியபடி இராமனுக்கு எடக்காத பல காரணங்களினால் இருவர்களுக்கும் "உயுத்தம்" ஏற்படவேண்டாது. அப்படித் தற்போட்ட போரிலே போரிருகிய தர்மங்களை அறுவடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு "அறங்களுறு மேளிபடைத்த" இராமனுக்கு ஏற்பட்டது. வாலியுடன் இராமனுக்கும் போர் நிகழ்ந்ததெனின்,

இவன் நேருமன்று மறைந்த நிராயுதன் மாசிப் பாணம் ஏவியது நிச்சயமாக உயுத்தமுன்றலில் தோஷமாகும் என்று சொல்லத் தட்டில்லை. இராமனைத் தனியாய்ப்பட்ட சமயம் இராமன் ஏன் கொல்லவில்லை என்று கேட்பது, உயுத்தத்தினால் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்பதை மறந்ததாகும். இது நிற்க "முன்பு நின்றம்பி வந்து சரண்புகு" என்ற பாடல் இடைச்செருகலன்று என்றும் அந்தப்பாடலும் சரணுகதி தர்மத்திற்குப் பொருத்தமுடையதென்றும் "ஒருவன் செய்த சரணுகதி யழியும்வண்ணம் வேறொருவன் சரணம் புதுதல் பொருத்தாதென்பதும் விபேஷணசரணுகதியிற் நெளிந்தேயாம்" என்றும் ஆசுஷ்யிக்கப்படுகிறது.

இராசுஷ்யப் பிறையினான விபேஷணை அங்கீகரித்தால் பெருமான் திருமேனிக்கு இவனும் அபாயம் வரும் என்று இராமமத்திரால் கலங்கின மகாராஜர் "இவன் கைப்புகுந் பால னல்லன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்யவும் பெருமான் சேர்ப்பார் பாசரம் கேட்கும்பத்தனை யொழியப்பிரிப்பார் பாசரம் கோர தொழிந்தனனாக இறைவன் திருவுள்ளத்தின்பெறுமா சக்ரீவனும் இனைய பெருமானை முன்னிட்டித் தானும் சரணம் புருத்தான் என்று ஸ்ரீவால்மீகத்திலே பார்த்தும் இந்தச் சரணுகதியும் அவ்விராணன் தம்பி தன்னையும் இனைய பெருமனையும் சம்மூரித்தல் கூடுமென்று பெருமான் திருவுள்ளத்தின்பெறுபடி குறிப்பிட்டதாக நிற்கிறது. இவ்வாறும் கம்பர் எடுத்தாக் காட்டவில்லை. ஸ்ரீவால்மீகிதாதனால் காட்டப்பட்ட இந்தச் "சக்ரீவ இலக்குவ" சரணுகதியைக் கலக்கமடியாக வந்ததாகப் பிரபுவும் மதித்துத் தெளிவுபடையாக வந்த விபேஷண சரணுகதியிலும் தாழ்வையாக தாகத் திருவுள்ளம் பற்றி அதையும் அங்கீகரித்து அதற்குப் போக்குவீடாகப் "பிரசாசன், தானவான், யசூகான்" என்ற பாசரத்தை பிகவும் கம்பிரமாகப் போதித்த பூர்வாசிரியர்கள் நிரவால்மீகியும் சொல்வார்கள். இவ்வீருத்தார்த்தத்தை உட்கொண்டு மேலே காட்டிய ஆசுஷ்யபனை பிறந்ததெனின், அத்தற்குச் சமாதானமாய் ஸ்ரீகிமார்த்த மகாசேதிகன் அருளிச்செய்ததை இதோ வரைகிறேன்.

"பின்னையும் மகாராஜர் பெருமானுடைய பிரபந்த் பாரதந்தய காஷ்டையிலேயே பிறே நாம் விண்ணப்பஞ்செய்த வார்த்தை திருவுள்ளத்திற் பட்டதே யிருக்கின்றதென்று புத்திபண்ணி ஒரு பிரமத்திற்கு இரண்டு பிரபந்தியாகப் பண்ணுவோமென்று இனைய பெருமானையும் கூட்டிக்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து பெருமான் திருவுள்ளத்திலே தரிசிக்கவேண்டுமென்று பார்த்து உம்மளபி வந்தநீக்கே, உமக்குத் தோழனான என் விஷயத்திலும் பவரிச்சரண பிராணபூதரான இனைய பெருமான் விஷயத்திலும் இவன் பிரச்சுன்னலாய் நின்ற நலியுக்கிடம்: ஆகையால் இவன் "வந்தயம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்த, இதைக் கேட்டபின் பெருமான் "சக்ரீவஸ்துத்தத் பாக்கொள் ..... புங்கவம்" என்கிறபடியே கலக்க மடியாக மகாராஜர் இனைய பெருமனையும் கூட்டிக்கொண்டு பன்னனை சரணுகதியில் போட்டும் தெளிவுபடையாக வந்த விபேஷண சரணுகதியொன்றுமே பிரபுமென்று அறுதியிட்ட மகாராஜருடைய அச்சம் தீரவேண்டுமென்று பார்த்தருளி, "தோழனே, விபேஷணன்"

துஷ்டனென்றும் அதுஷ்டனென்றும் பண்ணுகிற விசாரமேதக்காகப் பண்ணுகிறீர். தம்மளவிலாதல், உம்மளவிலாதல், தம்பியளவிலாதல், இவனொருபாதகஞ்செய்க்கைக்குப் பிரசங்கமென். நம்முடைய பூர்வதோஷத்தில் ஐயினதார வானாகக் கருத்து இவனுமொரு குற்றஞ்செய்ய வல்லவோ, நாம் நினைத்தபோது பிரசங்கம், அசாரங்கள், பக்சூர்கள், பிருதவிபிலுள்ள இராசகூலர்கள் எல்லாரும் திரண்டு வந்தாலும் ஒரு அந்நுண்ணிய அச்சத்திற்குப் பற்றுமோ..... என்று தம்முடைய சர்வ சக்தித்துவத்தை வெளியிட்டுப் பண்டு நாடுமக்குக் காட்டின பரபாவத்தை வானர ராஜ்யத்தில் புக்கவாரே மறந்திரோ, என்று மகாராஜருடைய அச்சத்தைக் கழிக்கிறார். பெரிய வாச்சான் பிள்ளை இது சம்பந்தமாய் அருளிச்செய்ததை ய தழுவிந்நபது ஸ்ரீதேவீசன் வாக்யமுமன்றென தில் சந்தேகமில்லை. மேலே எரித்தக் காட்டியதிலிருந்து விபேஷண சரணுகிக்கு எளித்தட்டாய் நேர்ந்த சகீரீவ இலக்ஷண சரணுகிவையும் ஒப்புக்கொண்டு அதற்குப் போக்குவிட்டான் எம்பெருமான் என்று ஏற்படுகிறதெய்வநி, அதனின்றும், தப்ப நினைத்தான் என்று ருஷியும் சொல்லவில்லை. முன் விபேஷணக் கொண்ட சரணுகி தெளிவடியாக வந்ததென்று கணிசித்தானே யெனினும் இதைக் கலக்கமடியாக வந்ததென்று அங்கீகரிப்பவம் தள்ளவில்லை. ஓடி மறையவழியில். எந்த நிலைமையிலும் இந்த விருத்தார்த்தக் கொண்டு ஒருவன் செய்த சரணுகி யுழியும்வண்பை வேறொருவன் சரண்புதுதல் பொருத்தாதென்பது ஏற்படுகின்றவிய. இக்ககலி வையப்பாராட்டிலும் ஒன்றிற்கொன்று முரண்படும் படியாய் இருவர் சரணுகி செய்தார்கள் எனின், அதற்குப் போக்குவிடும் ஆற்றல் வக்குளான லர்வ சக்தனுக்கு இல்லை என்று துணிவிடவண்டி வருகிறது. "யதிவா ராவணஸ்வயம்" என்ற இடத்திம் வேறொரு இலக்கணையோ, லோகார்த்தாதையோ நிர்மானம் செய்து இவனுக்கு ஸ்ரீ இராசகன் அதுக்கிரகித்தல் கூடுமென்றும், அதுவை திருவயோத்தி வையம் பட்டாபிஷேகம் செய்வதைப்பான் என்றும் அல்லது அடிமைத்திறத்தில் நின்ற விபேஷணை வானைக் கொண்டு அவன் கும்பகர்ணனுக்கு அளிப்ப

தாகக் குறிப்பிட்டபடியே இவ்விலக்கணையே இரா வணனுக்கும் அளித்திருந்தல் கூடுமென்று பெரியார் கள் சமர்ந்திக்கிறார்கள். வாலிதன் உயிரின்பெரிஸ் அன் பு பூண்டு சரணம் புருத்தால் சகீரீவனுக்கு வாக்யுச் சொன்னபடி இவனைச் சம்பஹாரம் செய்ப்புண்புதே என்று கலக்கினான் பிரபு என்றல்லவோ இப்பாடலின் பாவம் அமைந்திருந்தது. வாலியே சரணம்புருத் தால் அதற்குப் போக்குவிவதற்குப் பெருமானுக்கு வழியே கிடையாது என்று ஏன் கொள்ளவேண்டும். மரணத்தைக் காட்டிலும் கொடுமையான அவமானத்திற்கு அவனை ஆளாக்கலாம். அல்லது பிரபு அங்கீகரித்ததின் காரணமாக வாலியும் துருவனைப்போலவே இராஜ்யபாரத்தில் உதாசினியே "தெவ்வரைப் போற் பணி செய்ய" என்ற கணக்கிலே பகவத் கைக் கரியங்களிலே முழுண்டு சகீரீவனுக்கொப்பந்தம் உற்ற துணையாகலாம். எந்த நிலைமையிலும் கலக்கமடியாக வந்த சரணுகிவையும் பெருமான் போக்குவிட்டு அங்கீகரிப்பனையென்றி மறைந்திருந்தக் துணியான். ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் உபுத்தமுறலுக்கு மாறாக வந்து சமீபாய் உபயாண்டவர்களைச் சம்பஹரித்தந்தற்காக மரணதண்டனைக் குரியாய் நிற்கவாம் அந்தண்டனை யை விதிக்காமல் அதற்குச் சமானமான அவமானம் செய்து அசுவத்தாமா வைக் கழியவிட்டதும், ருக்மணி சயம்வரத்தில் ஸ்ரீ கண்ணபிராணுடன் புத்தத்திலெதிர்ப்பட்ட ருக்மணியையும் வதைசெய்யாது வதைக் கொப்பந்தமான கிணக்குசெய்து விட்டதையும் நாம் பார்த்தினோம். க்ஷீரலாகரத்தில் தேவர்கள் செய்த சரணுகி காரணமாக அவதரித்துப் பிதிரிவாக்யிய பரிபாலனத்தைவிட்டு நாடு துறந்து காடுகி நின்ற பெருமானைப் பாரதாழ்வான் சரணம் புருத்த மறுபடியும் நாடுபுருத்த முடிசூட்டிக்கொள்ளும்படி. பிராந்தித்தவிட்டதும் அதற்குப் போக்குவிட்டாக "மாவடி யைத் தம்பிக்கு வான் பணியும் வைத்துப்போந்தாம்" என்றல்லவோ பெருமான் சரணுகி தாம்த்தை அதுஷ்டத்துக் காட்டும் ஆச்சரியத்தைப் பெரியார் கள் காட்டிச் சமர்ந்திக்கிறார்கள். ஆகவே நான் ஏற்கொண்டே கொண்டபடி சரணுகி சாஸ்திர அதுஷ்ட தானத்திற்குமுற்றிலும் வீரோதமனபாவத்துடனும் காரணம்பற்றி இப்பாடலை இடைச்செருகல் என்று துணிதல் சால்புடன்தது என்று முடிக்க.

நம் மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[853] வது பக்கத் தொடர்ச்சி]
5-ம் பத்து 1-ம் தககம்
1-ம் பாசூம்.

கையார் சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமெயென்றென்று பொய்யேகைமைசொல்லிப்படிப்படியேயடி மெய்யெபெற்றொழிக்கேள் விதிவாய்க்கின் துச்சப்பார்யார் ஐயோகண்ணபிரானையோ வினிப்போலுலே.
பதவுரை:—ஆன்று - முன்பு பகவான் விஷயத்தில் மனதை முழுவதும்செயுத்தி அவன் திறத்திலே பாவேதாவே பொருளென்று கருதாத அந்நாளில், கையார் சக்கரத்து என் கரு மாணிக்கம் என்று - சக்கரயாதத்தைத் திருக்கைகில் தரித்து விளங்கும் என் இந் திரவிலையே என்று பகவானை ஒருக்

கணமும் பிரிந்திருக்கச் சம்மதியில்லாதவன்போலே, பற்றிமே புறமே ஆடி - வெளியாகிய உலக சிவப்பாசு களிலேயே காலத்தையும் மனத்தையும் செலுத்தினவ ளுய்த்திரிந்து-அதாவது முழுவதும் உலக சிவப்பாசு தில் பிரவணை யிருந்து, மெய்யே - பகவானே தன் னுடைய நிஜ பக்தனாக நம்பிக்கை வைக்கும்படி. பிராகிருத உலக சிவப்பாசுத்தின் சக்தத்தை விட்ட பகவானேரஸமமான வஸ்துவென்றும் அவனது தொண்டே புருஷார்த்த மென்றும் இவ்வணர்ச்சிகளை, பெற்று - அடைந்து, ஒழிந்தேன்-உலக இயற்கையை நான் விட்டேன், விதிவாய்க்கின்றது - பூர்வ ஜெந்மங்களில் செய்த புண்ணிய பரிபூரணத்தால் நற்குறியுடைய இருக்கையில், காப்பார்யார் - அப்படி ஏற்பட்ட பகவானை கருணையைத் தடுக்கவல்லவார்போலும் உளரோ?

பகவான் ஸர்வ சக்திவல்லவன் அல்லவோ அவனால் தடுக்கவொண்ணாதது முன்போலவென்பது கருந்து, ஐயோ இனிப் போனாலே - இதற்கப்பால் அவனது கிருபை நின்றமீட்டாடா என்பதுதான் என்றுவோ? இது அப்படி அன்றபகவானது கிருபைசமுத்திரம் பொங்கி வெள்ளம் கோப்பதுபோல் மிருத்த வெள்ளத்தையிட்டு பகவா ஹக்கூட்டத் தடுத்தலிது. அந்நேயோசனத்தையிலும் வாந்திதும்ஜெயத்தவர் தோற்றவரிடத்தில் செய்யும் ஜெயகோஷசப்தம்-கண்ணபிராண்டி கிருஷ்ணபகவானாக ஓளதாரியமுள்ள பிரபுவே என் விஷயத்தில் அவனன்றும் பெருகிய கருணையை நிறுத்த யத்தனிக்கட்டோமே! ஜெயம் என்பக்கமே தோல்வி யவனதே, என்று அந்நேயகருகிறார்.

"Time and tide wait for no man" says the proverb, but Alwar would add "even for the All-powerful the tide of His Grace once started cannot be interrupted even by Him!" It is a bet as against the gracious Lord Sri Krishna, and I am sure I shall win" says Alwar. —

மற்றொரு விஷயமும் குறிக்க உள்ளது. மனிதருடையவிரிப்புவெறுப்புக்கள் மனக்கிடல்சம், சம்சியம், உறுதி, மனமுடைதல், தோத்தல் இவ்வியங்களைப் பற்றி, மனிதரது குணத்தையக்கண நன்றும்ப் பயின்ற வரகவிகளும் தத்தவதரிசுகளும் அறியத்தருந்தவர். அவர்களில் நம்மாழ்வாரும் ஆங்கிலக் கவி கேக்ஸல் யாரும் முக்கியமாய் மனிதருடைய மனப்பகுதியை உண்மையாகத் தறிந்தவர்—ஆழ்வார் தமக்குப்பகவான் விஷயத்தில் பக்தி ஆகியில் மந்தமாயிருந்ததெனினும் "கையார் சக்கரத்து என் கருமானிக்கமெயென்று" தாம் ஒருவாறு பாராட்டியவந்தால் படிப்படியாய் அந்தப் பக்தி வளர்ந்து உண்மையான பக்திஇரசுத்துக்குத் தாழ்ச்சியில்லாமல் பகவானே நன்கு மதிக்கும் படி விசேஷமாய் பிரிதியாய் மிருத்து பெருகியது என் கிறார். மனம் பலவாறு சஞ்சலப்பட்டாலும் இடைபிற்று நி அதை ஒருவாறு தோற்றி நிலைநிறுத்தினால் அடுத்த நடவையிலே மனக்கூச்சம் குறைந்து தோர்ச்சி வளர்ந்து முதல் கருத்தக்களில் மனத்திட்டம் உறுதி பெறும். நானடையில் ஐயம் திரிபு கலக்கமெல்லாம் நீங்கி ஒழிந்து மனச் சீர்திருத்தம் வேரூன்றித்தளிக்கும். இது போலவே வரகவி, "வேக்ஸல்யிரிப்" "ஹாம் லெட்" நாடகத்தில் ஹாம்லெட் என்பான் தன் தகப்பனாகிய டென்மர்க்குஞ்சைத்தாசன் மரிக்கவே அவனது சிறப்பும் அந்த இராஜ்யத்தையும் ஹாம் லெட் பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளையாயிருந்ததின் நிமித்தம் கவர்த்துகொண்டே அவனுடைய தாயாகிய "Gertrude" என்பானைத் தனக்குப் பட்டத்தாராளியாகத் தமையன் மரித்த இரண்டொரு காலத்துக்குள் நே மணந்தகொண்டான். இதற்கு ஹாம்லெட்டின் தாய் இசைத்தற்குக் காரணம் சிறப்பபனுக்குப் பிறகு தன் பிள்ளையையே அரசனாக நியமிப்பதாகச் செய்த ஏற்பாடு என்று புரஸ்டலாம். ஆனாலும் மகன் அவனை விளிந்து "தெய்வம் போன்ற என் தகப்பனோடு வாழ்ந்தும் என் சிறிய தந்தையைப் போன்றவோர் அல்லமணந்தகொள்ள இசைத்தது உனக்கு அவனிடத்தான் ஆசையாம் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல வல்லையோ? உன் வயதில் ஆசையும் நிறைக்கலாச்சுதே" என்று உறுபிக்கண்டிக்கப்பினையை உற்றுநோக்கி, அவன் "நான் ஏன் பிழைத்தே

என்று அதுட்டி அவமரியாதையாய் உன் வாங்கு வந்தபடி தைரியமாய்ப் பேசுகிறாய்" என்றார். ஆனாலும் அவன் கூடிய கிறீசொற்களையும், உரைத்த புத்திமதிக்கையும் ஒருவாறு அவனுக்குத் தகப்பனிந்தவினைத்தால் புத்திமதிமாயி அவன் பேசிய பேச்சுக்களென்று நினைத்தானாலும், கடைசியில் தான் செய்த அகாரியத்தால் மனசுக்கு மனவே வரகவி என்ற சிதியால் "உன் சொற்கள் என் மனத்தகத்துக் கத்தி வெட்டுப்போல் பாய்ந்து அகில் தோய்த்திருக்கும் மாசுகளைக் கழுவினாலும் கறை நீங்காத மாசுகளாகவே அவைதாம் என் கண்களுக்குப் புலப்படக்காண்கின்றேன்" இனி சொற்கள் என் மனத்தகத்துக் கண்களை மகனே" என்று இரக்கின்றார். இத்தனைக்கும் காரணம் ஹாம்லெட்டின் இறந்த தகப்பன் அவன் முன், மற்றக் காலங்களாரும் கூடிநிற்க அவர்கள் கண்களுக்கு மானிடரூபமாய் தோற்றம் பிறகு இரக்கைய மாய் மகனைமாத்திரம் சமிக்ஞையெய்தழைத்து "விடியற்காலத்தில் தனித்திருக்கையில் என்னை என் தம்பி தோட்டத்திலுறங்கும்போது என் காதுகளில் ஏதோ நஞ்சை வார்த்து என் இருப்பினொன்று என் ராஜ்யியத்தையும் என்மனைவிஷயமும் கவர்த்தகொண்டான். இதில் உன் தாய் குற்றவாளியல்லாது பத்திக்குறைவாலும் தான் இராஜ பன்னியாய் இவன் சிலகாலம் வினைக்கவேண்டுமென்ற ஆசையாலும் என் சமியப்பட்டான்-முழுச் சம்மதத்தில் இப்பழிக்கு வந்தவன் அல்லன். அவளுக்கு "Step between her and her fighting soul" தையிட்டு சொல்லி அவனை நன்மைக்கு உய்க்கப்பார், என் முக்கிய விண்ணப்பம் என்னைக் கொடுப்பெய்தவனைத் தகர்த்துப்பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமென்பது" என்று தகப்பனது பிசாசுருபம் (ghost) சொல்லி முடித்தது. இதே ghost பிள்ளை குறையும் "ஹாம்லெட்" தன் தாயுடன் சம்பாவிக்கும்போதும் அங்குத் தோன்றி அவன் கண்களிற் படாமல் நின்று அதன் வார்த்தையை அவன் கேட்காமலுள்ள வாய்ச்சொல்லால் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் பிள்ளையை வந்துபுத்தியது. இச்சந்தர்ப்பமெல்லாம் மகனைத் தண்டி அவன் தாபிடத்தில் "நான் உன் மனைதப் பிழிந்து உருக்குவேன் - நான் சொல்வதை உட்கொள்வாயானால்—எனினும் நல்ல புத்தி உணர்ச்சிக்கொள்பாரும் உன் கொடிய வழக்கம் வெட்டையாக்கித் தகர்த்துவிட்டிருக்கும்மே—ஆனாலும் சொல்வதைக் கவனி - நீ உய்த்து ஆண்டவன் கிருபையை அடைவேண்டி. பிறந்தால், நான் பைத்தியம்பிடித்துப் பேசுவதைப் நினைவாதே. உன் குற்றமும் குறையுமே என்னைப் பேசவைக்கிறது. சுசனுக்கு உண்மையை மனதாரச்சொல்லிச் செய்த குற்றத்தற்கு வருத்தப்படு, இனித்திச்செய்க்கண்களுக்குத் துடிக்கவராது. என் சிறப்பன் பிக்கைக்குக்கொண்டே. உனக்கே நற்குணமில்லாமற்போனாலும் அந்நற்குணம் உனக்கு இருப்பதாகவே போற்றி - வழக்கம் ஒரு கொடிய பிசாசு. "ஆது மற்ற மந்திரம் என்லாவற்றையும் பற்றறத் தின்றறமீடும் - சிறு நடவடிக்கைக்காரனா ஆட்டிவைக்கும் வலிய சைத்தலானிடும் மற்றொரு விஷயத்தில் (அதாவது சிந்திரந்துவேருக்கு) நன்சாயமெந்த இஷ்ட தெய்வம் போல் நல்லதொரு கஞ்சு கதைப் போர் திறுக்கெய்க்கமெய்யும்—இது ஒரு இராத்திரி வழக்கத்தை விட்டுவிட்டு சிறப்பினோடு உல்லாசம் வேண்டா. இப்படி நிறுத்தினால் அடுத்தபடி சீராக்

டத்தைப் மறுத்தலுக்கு உதவியாகும்—அதற்கு அடுத்த கப்பாட்டை மறுத்தல் எவ்வளவும் எளிதாகும்” இது கூடுமோ எனச் சங்கைவேண்டா, வழக்கம் மனதின் இயற்கைக்கட்டளைகளைக் கூட மாற்றிவைக்கும்; உன்னகத்துப் படர்ந்திருக்கும், மனப்பெயை உள்ளடங்குவோ அல்லது ஆச்சரியமான வேகத்தோடு

தூர்நிலிடவோ செய்யும்” என்ற சொல்லி முடித்த பின்னர், பின்னுமாற்றுவனாய்ப்புகழ்ப்பாடல் கந்தை மெத்தையில் தூர்நாற்றத்தில் அமைந்துதேன் மொழி கேட்கவும் கொஞ்சவும் துணிவதும் பன்றியின், தூர்நாற்றச் சேற்றைப் புகிக்கொள்வதுபோலல்லவோ” என்ற முடித்தார்.

காற்று மழை

Shakespeare—“The Tempest”

அங்கம் 1. களம் 2.

[311-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

[கண்ணிற்குப் புலப்படாததாகி எரியல்பாடிக்கொண்டு வருகின்றது. பர்டினண்ட் அதுனைத் தொடர்ந்து வருகின்றான்.]

எரியல் பாட்டு (1)

பொன்னின் மணலில் விதன்பார் போந்து பின்னே கைகள் பிடித்துக் கொண்டின் பின்னே கைகள் பிடித்துக் கொண்டு சென்னி வணங்கி முத்தர் செய்தே.

பொங்குற் திரைகள் எடங்கிப் போக அங்கும் மிங்கும் மரிதின் மிதிமின் அங்கும் மிங்கும் மரிதின் மிக்கிங்குத் தங்கும் பல்லவி யினியீர் தருமின்.

கேள் கேள் [வெளஉ வெளஉ] காவற் கூளன் [வெளவெள] குரைக்கும் கேள் கேள் நடனக் கோழி [கொக்கொக் கொக்ர கோலு கோக்] கூ. வல்வே.

பர்டினண்ட்:—இவ்விசை எவ்வயின் இருத்தல் கூறியி? காற்றிலோ மற்றித் தரையிலோ? இப்போதது ஒலி க்கவிலை—திண்ணம்; இத் தீயின் யாதோ வோர் தெய்வத்திற்குப் பணிசேக்பதாதல்வேண்டும் இது. வேந்தன் என் தந்தை உடைந்ததற்கு யானோர் கரையிதமர்ந்து மின்னெங்கு வழங்கிற்றதபோது இப்பாடல் தன் இன்னிசையினால் அலைகளின் வெஞ்சினத்தையும் என்றன் அருந்துணையுற் தணிப்பதாகி உதவித் தூர்ந்தென் னருகுலத்தது. அங்கிருந்து அதுனைத் தொடர்ந்து வந்தேன்; இல்லி, என்னையது இழுத்துக் கொண்டதென்னல் வேண்டும்.—மற்றி, அது ஒய்ந்துவிட்டதே; இல்லி, மீண்டும் தவக்குகின்றது.

எரியல் பாட்டு (2)

ஐந்தா ளாமு முழுதின் மன்னே நின்னன் நந்தை கிடக்கின் றானே; அவன்ற நென்பான் மன்னே பவளஞ் செய்பட லான; அன்னுள் கண்ணு யிருந்தன வவையே மன்னே தரளம்.

பர்டினண்ட்:—சேய்லவிற்கு அரசனான அவானலோவின் புதல்வன். எரியல் இப்பொழுது அவனை, பரலப்ரீயோவும் மிராண்டாவும் இருந்த இடத்திற்குக் கொணர்ந்து சேர்க்கின்றது.

(1) எரியல், மற்றைய ஆலிகளைக் கவிப்பாலென்னாக இப்பாடல்கள் அமைத் திருக்கின்றன.—இதன் உரை— பொன்னின்—பொன்போன்ற, மணலில்—மணலில், இதன்பால்—இவ்விடத்திற்கு, போந்து—வந்து, பின்னே—பிறகு, கைகள் பிடித்துக்கொள்கின்ற—ஒன்றோடொன்று நீங்கள் உங்கள் கைகளைக் கோத்துக்கொள்ளுங்கள். பின்னே கைகள் பிடித்துக்கொண்டு—அவ்வாறு நீங்கள் கைகளைக் கோத்துக்கொண்ட பிறகு, சென்னி வணங்கி—எல்லாரும் தலைகுனித்து வணங்கி, முத்தம் செய்து—ஒருவர்க்கொருவர் முத்தம் இட்டு—

[மணலின்மேல் வந்து கைகளைத் தூக்கித் தாடுவதற்கு எரியல் மற்ற ஆலிகளை அழைக்கின்றது. கூத்தைத் தவக்குவதற்கு முன் தலைவணங்கி ஒருவர்க்கொருவர் முத்தங்கொடுத்துக்கொள்ளும் மேனாட்டு வழக்கம் இங்குக் குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது]

பொங்கும்—ஆரவாரம் செய்வதற்கு, திரைகள்—கடலின் அலைகள், அடங்கிப்போக—அடங்கிவிட, அங்கும் இங்கும்—இம்மணலின்மீது எல்லா இடங்களினிடும், அரிதின்—சேர்மையாகவும் அழகாகவும், மிதிமின்—சதி மிதித்த கடனம் செய்யுங்கள். அங்கும் இங்கும் அரிதின் மிதிக்க—அவ்வாறு அங்கும் இங்கும் அழகாக நடனம் செய்ய, இனியீர்—எனது இனிய ஆலிகளே, தங்கும் பல்லவி தருமின்—அதற்குப் பொருந்திய பல்லவிகளைப் பாடி உதவுங்கள்.

[பொங்கும் திரைகள் அடங்கிப்போக, என்பது, அலைகளின் ஒலி அடங்கும்படி சாம் ஆடிப்பாடி ஆரவாரம் செய்வோம் என்றேனும் பொருள்படலாம், அல்லது, அலைகள் அடங்கி இருப்பதால் சாம் ஆடிப் பாடுவோம், என்றேனும் பொருள் படலாம். இத்தயக்கம் முதல்தாவியும் உளது. சதிமிதித்தல்—தாள அடைவிற்கு இணைக்கக் கால்களை வைத்து நடனஞ்செய்தல். இனியீர்—என்பது எரியல் மற்ற ஆலி ஒருவர்களை அழைப்பது.

மணலின் போந்து—கைகள் கோத்து—முத்தஞ்செய்து, —அடங்கிப்போக—மிதிமின்—மிதிக்க—பல்லவி தருமின், என்று முடித்துக்கொள்.

கேள் கேள்—சேனுகங்கள் சேனுகங்கள்; [வெளஉ வெளஉ—இப்பொழுது சாய்கள் பலகடி வெள வெள எனக் குரைக்கின்ற அரசவம் திரைக்கின்ற கேட்கின்றது. ஆகையால், இவை எரியலின் மொழிகள் அல்ல. உள்ளே காசுடன் குரைக்கின்ற ஒலியே முதலடியின் பின் [இஃசென்டு சீர்க்களாக இச்செய்யுளில் அமைத்திருக்கின்றது], காவல் கூளன்—காவல் சாய்கள்; [வெளவெள—இப்பொழுது மீண்டும் உள்சே சாய்கள் குரைக்கின்ற ஒலிகேட்டது, அதுவே இவ்வடியின் முன்னுஞ்சீர் ஆயிற்று] குரைக்கும்—குரைக்கின்றன. இது எரியலின் சொல். கேள் கேள்—மீண்டும் சேனுகங்கள் சேனுகங்கள், சடனக்கோழி—சடனம் செய்வதுபோல் சடக்கின்ற சேவற்கோழியானது, [கொக் கொக் கொக்ர கோடு கோ—இப்பொழுது இப்படிக்கோழி கூவுகின்ற குரல் திரைக்குள்ளிருந்து கேட்கின்றது. இதுவே, முன்னும் அடியின் காண்காம் சீரும், காண்காம் அடியின் முதலிரண்டு சீர்களும் முன்னுஞ்சீரின் முதலையையும் ஆகின்றது] கூவுகே—கூவுவதை. சடனக்கோழி கூவக் கேள்—என முடித்துக்கொள்.

(2) எரியல், பர்டினண்ட்:—சேர்க்கிக் கூறுவதாக இப்பாட்டு அமைத் திருக்கின்றது—

சாம்பந் தேர்த வவனின் யாதும்
மேம்படு புதிதின் கடன்மா ருமல்
இலதே மன்னே;
கடிக்கை தோறு நீர மகளிர்
அடிப்பார் மன்னே யவன்சா மணியை
[மூட்டாங்] கேன்கே ளிப்போ
திக்குக் கேட்பென் டிங்கடாங் மணியே.

பாராஸ்பீரோ:—முழுக்கிய என் தந்தையை நினைக்கின்
றது இப்பாட்டு. மாணுட காநியமோ இதவன்று;
இவ்வலகினிற்சூரிய ஒலியுமன்றிது: இப்பொழுது
அதனை யான் எனக்கு மேலே கேட்கின்றேன்.

பாராஸ்பீரோ:—நின் கண்ணின் குஞ்சுத் திரையினைப்
போக்கி, ஆண்டு யாது காண்கின்றனை சொல்?

மிராண்டா:—என்னவது? ஆயிப்பா? ஆகா! எம்மருங்
கும் அது எப்படிப் பார்க்கின்றது! ஐயு, வீரவடி
வம் அத்தற்கு வாய்த்திருக்கின்றது, நிச்சயம்-எனி
னும், ஓர் ஆயிதானே அது.

பாராஸ்பீரோ:—இல்லை, பெண்ணே; அது உண்ணும்,
உறங்கும், நமக்குப் புலன்கள் எப்படி அப்படியே
அத்தரும் உள, அப்படியே. நீ காணும் இச்செம்
மல் கப்பற் சிதைதலை இருந்தனன்; எழிலின் பிள
வையால் தயாரார் சிறிது அவன் கறையுருண்டிருக்
கின்றானல்லது, வடிவின் தலவனெனவே அவனை
அழைக்கலாம். தன்னுடன் வந்தவர்களை இழந்து,
அவர்தமைத் தேடிக்காணத் திரிகின்றான். (4)

மிராண்டா:—திப்பியப் பொருளென அவனை யான்
அழைத்தலே நேர். இத்தனை மாண்பது இம்பர்
இயற்கையில் யானென்றுக் கண்டதில்லையே. (5)

பாராஸ்பீரோ:—(ஒரு புறமால்) நன்று, என் ஆன்மா
தான்மெவ்வண்ணமே நடக்கின்றது-ஆயிப்பா, அழ
கிய ஆயியே, இத்தக்கர் இரண்டு தினங்களுக்கும்
உன்னை வீரதலைசெய்வேன் நான். (6)

ஐந்து ஆள் ஆழம் முழுதின் நின் தந்தை கிடக்கின்
ருள்-உன்னுடைய தந்தை இக்கடலில் ஐந்துஆள் ஆழத்
தின் மேழு முழுதும் முழுக்கி கிடக்கின்றான். அவன் தன்
என்பால் பலனம் செய்யல் ஆன - அவனுடைய ஏழும்
புகள் எல்லாம் இப்பொழுது பலனமாகச் செய்யப்பட்டு
விட்டன. அன்னுள் கண்ணாய் இருந்த அவையே தர
ளம் - அவன் கண்களாக இருந்தவை இப்பொழுது முத்
தக்கள் ஆகிவிட்டன. அவனின் - அவனிடத்தில், சாம்ப
நற்கு - வாடுவதற்கு, ஏற்ற - ஏற்றதாயிருந்த, யாதும் -
எவ்வறுதும், மேம்படு - மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த, புதி
தின் - புதியபுதிய பொருள்களாக, கடல்மாறும் - கட
லின் சேர்க்கையால் மாறும், இவ்வுட-இல்லை. (எல்லாம்
மாறிவிட்டன.) நீர் அரமகளிர் - இக்கடலில் இருக்கும்
தெய்வக்கன்னியர், கடிக்கைதோறும்-காழிதோறும், அவன்
சாமணியை அடிப்பார் - அவனுக்குச் சாமணியை அடித்துக்
கொண்டிருக்கின்றனர். [மூட்டாங் - இப்பொழுது திரைக்
குன்றிருந்து மூட்டாங் என்ற ஒலி கேட்கின்றது.] கேள்
கேள் - கேள்கேள். இப்போது இங்கும் கேட்கின்ற மூட்
டாங் மணியே-இப்போது நான் அத்த மூட்டாங் என்னும்
மணி ஓசையை இவ்வடித்தலும் கேட்கின்றேன். [மன்.
சுழிவுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.]

கருத்து:— நின் தந்தை கடலில் முழுக்கி உடலம் அழி
ந்து, அவன் உறுப்புக்களெல்லாம், பலனமும் முத்தும்
பல்வகை மணிக்குமாவ மாறியும்விட்டன. இனி
அவன் உருவமே காணமாட்டாய்-என்று ஏரியல் குதும்
பாசுப் பாடுகின்றது.

(3) வருகின்ற பரிமணண்டைப் பாராஸ்பீரோ மிரான்
டாவிற்குக் காட்டிக்கேட்பது இது-குஞ்சுத்திரையினைப்
போக்கி - உன் கண்களுக்குக் குஞ்சும் சுட்டிய திரை
போன்ற இருக்கின்ற இமைகளைத் திறந்து - என்பது
பொருள்.

(4) செம்மல் - மேன்மகள். எழிலின் பிளவையால்
தயர் - அழகை அரித்து அரித்து அடிக்கும் பிளவை
சொப்போன்ற தயாரம். தயார்த்தல் இப்பொழுது இவன்
அழகு சிறிது கெட்டிருக்கின்றது, இல்லையேல் இவன்
எல்ல வடிவழகன் - என்பது பொருள்.

(5) திப்பியப் பொருள் - தெய்வலோகத்திற்குரிய
வொன்று. இம்பர் இயற்கை - இம்மண்ணிலுள்ள தன்மை.
மாண்பது - பெருமை வாய்ந்தது.

(6) பரிமணண்டைக்கண்டு இவ்வண்ணம் மிரான்டா
வியப்பது கோர்மை, தன் எண்ணம்-இனி நிறைவேறும்
என மதிக்கின்றான். இது ஏரியலை கோக்கிச் சொன்னது.

கலாநிலயச் சொல்லாடாட்டம் 14.

விடையும்—முடிவும்.

நேரான விடை:—

இடம்—லவம், —1. சிந்து; 4. சாந்தி; 6. மாரி; 7. வருத்தம்; 9. சித்திரை; 11. துறுபதன்; 13. தாரு;
14. குனி; 15. வளை; 16. மன்தன்; 18. மீன்; 20 கனிதுகள்; 22. தன்; 23. துகள்; 25. வான்; 26. சுண்டி;
27. குன்றுதோரூடல்; 29. தும்புடி; 31. தணி; 32. விடியல்; 33. தம்பி.

மேல்—கீழ்:—1. சிரிந்தான்; 2. தவளை; 3. மைத்துனி; 4. சாம்பலன்; 5. திறன் அல்லது திடன்; 6. மாசி;
8. தரு; 10. திருமகன்; 12. தலை; 14. குன்றுவான்; 16. மருது; 17. தனி; 18. மீன்; 19. கொண்டல்; 21. கன்று
தல்; 22. தண்டம்; 24. சுரம்; 26. சுறு; 27. குருடி; 28. தோணி; 29. துதி; 30 புவி.

நூரியவிடை அனுப்பியவர்:—M. கங்கேசு, யாழ்ப்பாணம்; A. பூபாலன், யாழ்ப்பாணம்; S. O. Rm. இராம
சுவாமி செட்டியார், சண்டைராயன்பட்டி. C. M. கமலநாயகம், கோம்பை; K. வேலுப்பிள்ளை, பேராதனை; சந்தான.
கோபால் ஜயர், சண்டைச்சிபுரம்; P. K. இராமலிங்கம் செட்டியார், பன்னிருட்டி; A. முருகேசு நாயகர், சென்னை;
S. பட்டம்மாள், சென்னை; S. கந்தப்பிள்ளை, கண்டி; S. முருகேசு, கண்டி; R. திருமலை ஜக்கையா, கோம்பை;
A. சுருளியாண்டி, கோம்பை; A. கனகசபைப்பிள்ளை, களுத்துறை; S. மங்கையாச்சாரி அம்மாள், நயினர் தீவு;
T. வரதராஜன், பறங்கிமலை; U. R. சாரங்கபாணி, U. N. அழகர்சாமி-காபுடி; U. V. இராஜலக்ஷ்மி அம்மாள், S. M.
எசுரையையம்மாள், S. கஸ்தூரிநகம், K. ஸ்ரீசீவாசன், இராஜாமணி ஜோஸப், U. S. நாராயண ஜயர், உமலைப்
பேட்டை; V. மீனாட்சி சுந்தரம் ஜயர், பேரையூர்.

பரிசு பெற்றவர்:—U. N. அழகர்சாமி காபுடி-உமலைப்பேட்டை.

ஆறு சொல்லாட்டங்களுக்குத் தொட்டச்சியாக கேரிய விடை அனுப்பிவந்தவர்:—

(1) திருமலை ஜக்கையா, கோம்பை; (2) A. கனகசபைப்பிள்ளை; களுத்துறை, இவர்களில் பரிசு பெற்றவர்:—
A. கனகசபைப்பிள்ளை, களுத்துறை.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலைப்புகள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சபாநலச்சேர்தனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளக்கம் 8 பரப. முடிவிற்கு முயலிவண்டா. விளக்கினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதபோது நல்லவர்கள் 8 நாணத்தால் நகராதிதம். வானின் விளக்கம். பெருமைபின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் இப்படி உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன

கம்பராமாகாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலான பதலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறக்களில் திருவள்ளூர் வேத வித்யாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பூமினின் சோமசந்திர பாரதியார் வரைந்தது, "தசரதன் குறையும் கைகேசி கிறையும்" என்னும் தூவிற்குரிய பெருநாமம் முதலும் கம்பருடைய இருத்திற் கொள்வாதன வேண்டி 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறித்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A. B. L.) புத்தகமும் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சுக்கந்தாற் செய்யுள் நானும் விளக்கமான உரைபுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கவிதைகளையறிந்த கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலங்கிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவரின் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழுக்க, சிறிப்பு, தன்னொடுப்பு, தன்னொடுப்பு, புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—சிலேசியாதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கரமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—K. இராஜகோபால சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-வது பத்தி 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய குடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் காணல்விவிய அழகுற விளக்கிய 'மாநதி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டப்புராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், சாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் கிறந்தன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலைப்புகள்:—அகலம் புறம், வாழ்நாளுக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அமரச்ச் செய்யலாமோ 4. அருமைபிற மருகை 4 மர்ப்பது முறுதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாகாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் பதலம் முதல அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெருக்கப்பெற்ற இந்நூல், உரைபுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்தாம் செய்யுள்கள் வந்தன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியதும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கவிதைகள் கையாண்ட பெருமை கிரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாளர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இராமம், கவித்திறம், அனுபவம், பெளவணம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலங்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றது.

பிவாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடகமொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் கவிதை நாடகம்.

சிறப்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் சிவசரிப்பார் பெருமைமை உட்கொண்ட வேர் காவல்.

காவியியற் காரிகை:—(S. வைபாபிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேராத நூல். அகப்பொரு விளக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தப்புராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தப்புராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்பிடுகின்ற ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் விவர வருமாறு:—**பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0**

கால்கோ சிட்டி பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்ஸென்ட் சிட்டி பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடக்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயிலேயே பார்வை மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்வனம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழுமட்டைகளுக்கு மேல் இரயிலேயே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலீனான் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கு ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விஷயுடன் தபால் பார்வை சார்பு ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேசிய, தென்னாப் பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்பிற்கு ரூ. 3 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் தனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

எமது புதிய பிரசுரங்கள்

சோலியத் ரூஷியா.

இது பண்டிதர் ஜ்வலஹரிசால் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. எழை, பணக்காரன், ஆள்பவன், ஆள்படுபவன், ஆன் பென் என்னும் எற்றந்தாய் வில்லாதபடி, குடிவாழ்க்கை ரூஷியாவில் அமைக்கப்பெற்றனதெனக் கூறப்படும் தற்கால ரூஷியாநித்திரமாரும் இது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

இராட்டர் வீரன் தூக்கநாடல்.

வக்காளக் கவி பாபு தவிஜேக் திரவால் எழுதிய நாடகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. இராஜபுத்திரர் வீரத்தையும், அவர்களது இராஜ விசுவாசத்தையும் இக் நாடகம் புலனுக்குகின்றது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

தமிழ் நாட்டின் தேசியக் கவி என்று கொண்டாடப் பெறும் ஸ்ரீமான் பாரதியாரின் நூல் ஆராய்ச்சியாகும் இது. விலை ரூ. 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

கிடைக்கும்:—

பாரதி புத்தகாலயம்,
உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

திரு அருட்பா

பி. எ., எம். எல்., அட்வொகேட்,
ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு

ஒன்றே சுவாமிநின் கை எழுத்தைக்கொண்டு அச்சிட்டு! ஆகையால், பிழை முதலிய விபீதங்கள் இல்லாததும் நான்கு விஷயங்கள் எல்லாம் கொண்டதும் இப்பதிப்பே!!

ஏற்ற பெற்றி பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு கிளங்கும் இப்பதிப்பின் பகுதிகள் அடக்க விலையில் கிடைக்கும்!!!

6-வது தனிப்பாசர்ப் பகுதி (பல மத சந்தோதிரங்கள்-தபால் செலவோடு 6 அணு அணுப்புதல் வேண்டும்.)

ANCIENT JAFFNA
Mudaliar C. Rasanayagam C. C. S.
An authentic history of Jaffna based on archeological, Epigraphic and Linguistic researches.
" Rs. 5 8 0 Postage extra.
KALANILAYAM
Vellala Street, Purasawalkam, Madras.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியாறு காலம், நூலின் சயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த முன்னுரை கொண்டது. ஸ்ரீமான் பெயர்களை விளக்கக் கூடிய செவ்விய உரைபாட்டுள்ளது. நூலின் கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைத் தையும் முற்ற வுணர்ந்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதி க உடவுக் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாக்கத் தெரிந்துகொள் ஒத்தற்குப் பலபொருளொருசொல் வகராதி தீர்வுக்கப்பட்டிடுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உய்த்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புக்கோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத் துள் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சொந்தநிப் பகராதிமும் விஷய ஒப்புத்தமமும் (வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக் கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 800 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைத் துள் துள் பதிப்பாளியர் அளித்தது மானக் கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயிற்று பார்க்க்தாவன்றிச் சொல்லிக்கூட்டுவது சுவைமன்று. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொரு ளிலக்கணதும்; முதன்முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களை யுடையது தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ரேளன் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளேயுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நற்பேர்துட் குறிப்பு.

1. இறையணர் களவியலுரை; 2. குறத்தொகை; 3. திருக்கோலையார்; 4. நற்றிணை; 5. கனவுழி காற்பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரபாசூரியம்; 8. காவியரிதியப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடக்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆய்வு நலமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கு. இராகவையங்கிரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்ப்ளியளவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகஇன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு கவிதை. இளைய எளிய கதையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமலை யென்னும்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பாவாக 188 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

வர்த்தமானம்

பர்மாப் பிரிவினை விஷயம்:—சென்ற சில ஆண்டுகளாகப் பர்மாவை இந்தியாவின் ஒரு பிரித்தெயில வேண்டும் என்றும் ஓர் இயக்கம் துருத்த வருகின்றது. பர்மியரில் சிலர் இந்தியவுடன் பர்மா தொடர்புடையதாகவே யிருக்கவேண்டும் என்று அடிப்பிராயப்படுகின்றனர். சிலர் பிரித்தெயில வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்கின்றனர். இருகட்சியினர் கிளர்ச்சியும் பர்மாவில் வளர்ந்து வருகின்றதென்று தெரிகின்றது. பர்மாவை இந்தியாவின் ஒரு பிரிக்கக்கூடாதென்னும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரான டாக்டர் பாமா என்றும் பர்மியத் தலைவர் சமீபத்தில் இந்தியா மந்திரிக்கு அனுப்பியசெய்தி வருமாறு:—பர்மாச் சட்டசபையினுள்ள அங்கத்தினர்களில் 44 பேர் பர்மா இந்தியத் தொடர்புடைய விருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கின்றனர். பிரிவினை வேண்டுமென்பவர் பல மகாராஜகளைக் கூட்டுகின்றனர். சட்டசபையில் உள்ள பொறுப்புள்ள பிரதிநிதிகளில் அதிகமானவர் பிரிவினைக்கு விரோதமாயிருப்பதால், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் இப் பொறுப்புள்ள பிரதிநிதிகளின் அடிப்பிராயத்தை மதித்துப் பர்மாவும் இந்தியாவும் தொடர்புடையதாய் இருக்கும்படியான திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும். இந்நிதியா பர்மாவின் முன்னேற்றத்திற்கு அதிகம் உதவியிருக்கின்றது என்பதை எந்தப் பர்மியனும் மறுக்கமுடியாது. பிரிவினைக் கட்சியினர் பொறுப்பற்ற சிறுபான்மைத் தொகையினரே யாவர். இந்நிதியத் திருத்த அமைப்பில் பிரிட்டிஷ் ஆர் இவ்விஷயத்தை கண்டு ஆலோசித்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும்.

***

ஆயுதப் பரிஹாணம்:—ஜெர்மனி அரசாங்க அயல் நாட்டி மந்திரி ஆயுதப் பரிஹாணத்தைப்பற்றி எழுதுவதாவது:—உலகத்திலே போரில்லாமையை உண்டாக்க ஆயுதப்பரிஹாணம் செய்யவேண்டுமென்று சென்ற சில வருஷங்களாக மேலுட்டில் முயற்சி நடந்து வருகின்றது. சமீபத்தில் நடந்த ஆயுதப் பரிஹாணம் மஹாராட்டின் நடைமுறையை நோக்குகால், முடிவான ஏற்பாடு ஒன்றும் நடவாதென்றே தோன்றுகின்றது. இந்நிலையில் ஜெர்மனியும் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ள நேரிடும். 15 மாதநாலாமாத ஜினைவாவில் உலக அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் கூடி யோசித்ததன் பயனாக, ஒரு நாடும் ஆயுதப்பரிஹாணம் செய்யவில்லை. அப்படியிருக்கையில் ஜெர்மனியில் மாதநிரம் ஆயுதம் குறைக்கப்பட்டுவேண்டுமென்று கூறுவது எப்படி.

ஜெர்மனியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இன்னும் இக்கிலாந்து திருப்புகாரமான வழியில் ஆயுதப் பரிஹாண ஏற்பாடு செய்யவில்லை. எனவே ஜெர்மனி ஆயுத சமரகூடணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவசியமன்றே. இன்னும் இவ்விஷயத்தில் முடிவான ஏற்பாடு என்ன நடக்கின்றது என்பதை ஜெர்மனி கவனித்து அன்னதற்குரியபடி தற்காப்பு வேலைகளைச் செய்துகொள்ளும்.

* * *

பிரமாண ரத்து:—ஆயர்லாந்து சட்ட சபையில் ராஜ விசுவாஸ் பிரமாண ரத்துச் சட்டம் கிறைவேற்றி விட்டது என்று அயல்நாட்டுச் செய்தி கூறுகின்றது.

***

சீன ஜப்பானிய யுத்தம்:—சீன ஜப்பான் யுத்தம் இப்பொழுது பெக்கிங் என்னுமிடத்தில் நடந்து வருகின்றது. இவ்விரு நாட்டிற்கும் ஒரு ராஜி செய்து சர்வதேசச் சங்கம் செய்த முயற்சி பயன்படவில்லை. பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கரும் தற்காப்புக்குரிய படைபோலி இருக்கின்றனர். சீனர்களும் பிரஷ்யம் உக்ரமாவும் பெக்கிங் தேசத்தில் யுத்தம் செய்கின்றனர் என்று அயல்நாட்டுச் செய்தி கூறுகின்றது.

***

மாநாடு நீதிக்கலி வேண்டி:—நம்நாட்டி ஆர்ஜர், சி. பூதர் கி. வேலக்கசாயி ரெட்டியார் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற இந்நூலைக் காண மகிழ்கின்றோம். மாநாடுகள், தமது இல்லிவிருந்து, கணவன் முதல் மஹர் உற்று உறவிர்களுடன் எவ்வாறு கூடி யாழ்ந்து ஒழுக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, "அன்றி வினை யென்னவன தானழக னேடென்றும் இன்றி யிருப்பாய்" என முடிவுகின்றது இந்நூல். ஒன்றில் 1 1/2 அணு. கிடைக்கும் இடம் அ. இராமாநாஜம் பிள்ளை, சிறகுடிப்பேர, குமாபுரி, வனவாணர் போல்டு, தென் ஆர்ச்சாடி ஜில்லா.

***

ரிக்கவேடம்:—ரிக்கவேடத்தைத் தமிழ்ச் செய்யுள் களாக மொழிபெயர்த்து உரைபுள்ள 64 பாக்களில், மாதம் ஒருபாகம் வீதம், வெளியிடுதற்கு ஏற்றுக் கொண்டு, சென்னை இராப்பிட்டேட்டையில் வசிக்கும், சிவப்பாங்காந்த மஹர்ஜி என்பவர் வெளியிட்டிருக்கும் முதல்பாகம் எம்பார்வைக்கு வந்திருக்கின்றது. 8 பாக்கத்திற்குச் சந்தா ரூ. 4. இதைப்பற்றிய விவரங்களை—சென்னை, இராப்பிட்டேட்டை, முத்து முதலி தெரு, 27 நம்பர் வீட்டில் உள்ள, வேத பர்வாசன மந்திரிக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளும்.

ஆயர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

பாணிக்குகள் :

பாநாயி லேசியம்	ரூ. 8-0-0
ரதில்லப லேசியம்	2 0-0
மஹா திராக்ஷா தி லேசியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸ்ரீகா கல்னா ரி யாத்திரா	0-4-0
பால கஞ்சிசினி	0-4-0
பால ஸந்தா (டானிக்)	1-0-0

தைலங்கள் :

சந்தை தி 6 அவள்கள் ரூ.	1-0-0
ஆயிர்தாமலக	0-12-0
பிருக்காமலக	0-12-0
ஸ்திரிகளுக்கு	
ஸுதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பாசு ய டானிக்	2-0-0
ப்ரஸவ லேசியம்	1-8-0

சுமார் 800 மடல் யாவன்புராசாஸ் மடல்குடிமலகமதலம் காறாஜா மத்திரா தயவுசெய்து போலிகள்கள் நூல்கள்குடிமலகமதலம் காறாஜா மத்திரா கவனித்து எமாற்றும். சந்திரநாம-பாக்கேட (எழுந்த செய்துகள்து) I.D.L 61, மேல்கேடேட்டி வாங்கவும்.

I.D.L. சுவாபவன்புராசாஸ் இறந்த டானிக் சத்துவையகலி - இரத்தகலகலி

முல்கைகேரோகத்திற்குமணக்கு காஸ்தாலகலி

சுவரேக்ஷா

[பலப்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சுகோப ராமாநுஜாசாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோபால் கிருஷ்ணமாசாரியார்.
ஆசிரியர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	...	...	...	...	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	...	...	...	...	”	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	...	...	...	...	”	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	...	...	...	...	”	4	8	0 ⁰⁰
கந்தர காண்டம்	...	...	...	...	”	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	...	...	...	...	”	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதிவாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. முலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேசபலம், ரூபகசீதி, உற்சாகம், ஊக்கம், சகசம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் ஏககன் பிரதிபலிப்பெற்ற

ஆதங்க கிர்ஹு மாத்தரைகள் பலவிரும்பி ஒளவுதற்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் தீர்ந்தினன. இவடசக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 58 வருஷங்களாக) உபயோகித்து ருணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீக்கலும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அழியுதல். 32 மாத்திரைகண்டவிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0 5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

குறும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் குறும்! ஆதங்க கிர்ஹு ஒளவுதலையும், 28, பிராடவே, மதராஸ்.

ஆறுநூற்றந்தாதி:—அசத்திய முனிசர் அருளிச்செய்த இவ் வொழைமுத்தந்தாதி முருகக் கடவுளை முழுமுத்த கடவுளாக உபாசனை செய்வதற்குரியதாய் வடபாகுர மந்திரத்தின் பைபலத்தைத் தன்னுள் அடக்கியதென்று சுருதப்படுகின்ற 100 செய்யுள் களைக் கொண்டது. இது டாக்டர் V. R. அருணாசலம் பிள்ளை வரல்களின் உரைமேடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விலை அனு 12. தபால் செலவு வேறு.

பேருமாள் திருமொழி:—(துலசேகராழ்வார் தீர்வாரம் மலிந்தது.) ஸ்ரீமான் பு. ப. இரத்தின சபாபதி காயகர் அவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்க்கிறது. காவாயிரப் பிரசுரம் பரிய விரும்புகோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை:—கலிகோ 1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செலவு வேறு. கலாநிலயம் வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office: NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

New Business Completed During 1932 ... Rs. 1,55,66,720
Out of a business of ... Rs. 1,96,70,000
received in proposals for the policyholder from an investment point of view.

Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

Claims paid over Total Assets exceed ... Rs. 1,00,00,000 ... Rs. 1,90,00,000

For Terms & Conditions apply to:— T. ANANTACHARI, Branch Secretary, 113, Armenian Street, Madras. OR R. G. DAS & Co., Managers.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

For Terms & Conditions apply to:— T. ANANTACHARI, Branch Secretary, 113, Armenian Street, Madras. OR R. G. DAS & Co., Managers.